

Septītais Zīmogs

Džefersonvila, Indiāna, ASV

1963. gada 24. marts

1 Paldies tev, brāli. Kamēr vēl stāvam kājās, palūgsim.

Visuvarenais Dievs, Dzīvības Autors un visa labā, garīgo dāvanu Devēj, mēs tagad esam patiešām pateicīgi par šo tik brīnišķīgo un vienreizējo sadraudzības laiku Tavā Klātbūtnē, kas iezīmē ļoti svarīgu periodu mūsu dzīvēs, Kungs, mēs šo brīdi nekad neaizmirsīsim, kamēr vien dzīvosim. Un mēs lūdzam, Dievs, lai šajā noslēdzošajā vakarā... Mēs redzam Rakstos, ka noslēdzošajā svētku dienā Jēzus nostājās viņu vidū un iesaucās: "Ja kādam slāpst, lai nāk pie Manis!" Un es lūdzu, Debesu Tēvs, lai šovakar tas atkal atkārtotos, lai mēs izdzirdam mūsu Kunga balsi, kura mūs sauc un aicina kalpot Viņam, vēl tuvākai staigāšanai. Mēs jūtam, ka mēs jau sadzirdējām Viņa balsi, kad atvērās šie Zīmogi, kas sacīja, ka tagad ir pēdējais laiks un ka tas laiks ir pavisam tuvu. Dāvā šīs svētības, par kurām mēs lūdzam, Tēvs, Jēzus Kristus Vārdā un Viņa slava! Amen.

Lūdzu, sēdieties.

2 Es vēlētos pieminēt, ka no visiem dievkalpojumiem, kādi vien man dzīvē ir bijuši... manuprāt, šajā nedēļā bija tik lieliskas sanāksmes, kādas man dzīvē vēl nav bijušas. Lai ko arī es... Protams, es esmu bijis liecinieks vareniem brīnumiem un dziedināšanas kalpošanām, taču te ir kaut kas vairāk. Tas ir tik īpašs laiks, viens no svarīgākajiem brīžiem manā dzīvē - atrasties šeit. Un es redzu, ka šis mazais lūgšanu nams tagad izskatās citādāk; un ne tikai tas, bet arī redzu, ka tas, kas ir iekšpusē, izskatās citādāk!

Un tā, es pajautāju Billijam (viņš tik ilgi nebrauca man pakal), bet viņš sacīja, ka tika kristīta vēl viena grupa. Tas nozīmē, ka šajā nedēļā vairāk kā simts cilvēku tika kristīti mūsu Kunga Jēzus Kristus Vārdā. Tāpēc mēs...mēs esam pateicīgi. Un lai Dievs jūs svētī!

Lūk, ja jums nav draudzes, uz kuru doties, mēs ielūdzam jūs uz šejieni, nāciet un esiet sadraudzībā ar mums. Vienkārši atcerieties, ka šī draudze ir atvērta. Mēs neesam nekāda konfesija (es ceru un paļaujos, ka tā nekad nebūs konfesija), bet vienkārši sadraudzība, kur vīrieši un sievietes, zēni un meitenes pulcējas pie Dieva galda un ir sadraudzībā ap Vārdu, un mums viss ir kopējs.

3 Lūk, un mums ir brīnišķīgs draudzes gans, īsts Dieva vīrs, un es esmu par to ļoti pateicīgs. Ja jūs atceraties to vīziju pirms gada - šajā vietā tika krāta tā Barība. Un tieši tā tas ir.

Un mēs... Tagad mums ir pietiekami daudz vietas svētdienas skolas nodarbībām visiem vecumiem, un mēs vienkārši esam ļoti pateicīgi par šādu iespēju. Bija laiks, kad daži cilvēki ļoti vēlējās, lai būtu svētdienas skolas nodarbības, kur viņi varētu sūtīt savus bērnus. Tagad jūs...tagad tādas ir. Tāpēc tagad... Tāpēc, lūdzu, brauciet pie mums, ja jums nav draudzes, uz kuru iet.

Protams, ja jums ir laba draudze, uz kuru jūs ejat, kur tiek sludināts Evaņģēlijs un tā tālāk, nu, tad tā...tā ir tieši tāda pati grupa kā pie mums, tikai cita, saprotiet, citā vietā. Taču, ja jums nav tādas pastāvīgas draudzes un jūs...

4 Kā es saprotu, daži cilvēki ir pārbraukuši šurp no citām valstīs daļām, lai šī kļūtu par viņu pastāvīgo draudzi. Un mēs, protams, esam ļoti priecīgi uzņemt jūs šeit pie Tā Kunga Vārda. Un es atceros, manuprāt, kad es devos prom, es jums pateicu, ka...ka tās kalpošanas, kas būs saistītas ar mani, notiks šeit, šajā lūgšanu namā.

Es vēl nezinu, ko tieši Tas Kungs ir sagatavojis man nākotnē. Es to atdodu Viņa rokās. Tā nav kaut kāda māņticība vai vēl kaut kas; vienkārši es gaidu dienu no dienas, lai Viņš mani ved turp, kur es varētu kalpot Viņam vēl labāk. Un, kad Viņš ar mani būs beidzis, es uzticos, ka Viņš uzņems mani Mājās mierā.

5 Un es esmu ļoti pateicīgs par šīs draudzes cilvēku atsaucību. Kā man šonedēļ stāstīja Billijs, ka, manuprāt, katra ģimene no šī lūgšanu nama pie sevis kādu uzņēma. Viņi atvēra savas mājas un dzīves vietas un uzņēma cilvēkus, kuriem nebija kur palikt. Lūk, tā rīkojas īsti kristieši.

Bet dažas ģimenes izmitināja cilvēkus visos stūrīšos, kur vien varēja, lai cilvēkiem

būtu kur pārnakšņot, jo tas bija ļoti grūts laiks kaut kāda...kaut kāda pasākuma dēļ, kurš notika sporta pasaulē, kaut kāds basketbols vai kaut kas tāds, un viesnīcu numuri jau bija rezervēti.

Turklāt arī liela grupa no... Man šķiet, ka šajā mazajā draudzītē ir pārstāvēti aptuveni...ir pārstāvēti aptuveni divdesmit astoņi vai trīsdesmit štati, šeit, lūgšanu namā, neskaitot divas vai trīs valstis. Tāpēc... Tāda, lūk, neliela atmoda. Tāpēc tam vien ir vajadzīgs diezgan daudz vietas. Es zinu par...

Es šodien pajautāju dažiem cilvēkiem, sacīju: "Es skatos, ka šeit sanāksmēs ir diezgan maz cilvēku no Džefersonvilas."

6 Kāds atbildēja, sacīja: "Mēs nevaram tikt iekšā!" [Brālis Branhams un sanāksme smejas-Tulk.] Nu, tas arī viss. Lūk, kas par lietu. Kāds no policijas un pārējie gribēja atnākt uz sanāksmi, taču sacīja... (bija tāda saruna)sacīja, ka atbrauca, taču nevarēja tikt iekšā, ka ēka jau bija pilnībā pārbāzta jau krietnu laiku iepriekš, un viņi nevarēja iekļūt iekšā. Nu, varbūt vēlāk viņiem bija laiks, taču viņi neatnāca. Tāpēc... Cilvēki sabrauc no dažādām vietām. Tāpēc mēs esam ļoti pateicīgi.

Un tā, es nezinu. Vēlāk tam seko Septiņas Bazūnes, tā ir vēl viena svētrunu sērija. Bet Zīmogos ir iekļauts praktiski viss. Sākumā mēs izskatījām draudzes periodus, jo tas bija pats...tas bija pats svarīgākais tajā laikā. Bet Zīmogu atvēršana parāda, kur dodas Draudze un kā Viņa beigs. Lūk, un es domāju, ka Debesu Tēvs ir bijis ļoti žēlīgs pret mums, ļaujot mums ieraudzīt, kas mums pieder.

7 Un es pateikšu, lūk, ko (es šeit paskatījos vecos pierakstus, no kuriem es sludināju pirms daudziem gadiem): es vienkārši nācu un sludināju to, kas, manuprāt, bija pareizi, taču tas bija tālu no patiesības. Lūk, un visus šos Četrus Zīmogus es izklāstīju apmēram divdesmit minūšu sprediķī, pilnīgi visu. Tos četrus jātniekus no Atklāsmes Grāmatas es saliku vienā kaudzē un sacīju: "Parādījās viens balts zirgs," sacīju, "tas droši vien ir agrīnais periods. Bet nākošais zirgs jāja ar badu," un tā tik uz priekšu. Taču, ak, kad Vārds patiešām tika atvērts, izrādījās, ka tam bija pavisam cita nozīme.

Tāpēc mums noteikti ir jābūt nomodā un jāgaida. Un varbūt tam bija jānotiek tieši šajā laikā. Varbūt ir pateiktas ļoti daudzas lietas, kurām citi cilvēki, iespējams, nepiekritīs. Taču es ticu, ka tad, kad pienāks tas varenais atrisinājumu laiks un mēs satiksim mūsu Kungu, jūs ieraudzīsiet, ka tas bija pareizi. Tas...tas patiešām ir pareizi.

8 Tie cilvēki, kas nav vietējie, no citām vietām, atbraukuši no dažādiem štatiem un valstīm: es augsti vērtēju jūsu patiesumu, lai ceļotu visus to gabalus un ņemtu atvaļinājumu. Un dažiem no viņiem pat nebija pārnakšņošanas vietas! Es...es to zinu, jo dažiem no viņiem es varēju palīdzēt atrast vietu kur palikt. Nebija pat naudas ēšanai vai kam citam, tāpēc...un tik un tā ieradās, cerībā, ka tas viss kaut kā atrisināsies. Un ar tādu stipru ticību, ka, ja arī viņiem vajadzēs iztikt bez ēdiena un pat bez naktsmītnes, viņi tik un tā ar lielu vēlēšanos atbrauca, lai dzirdētu šos...kā notiek šīs lietas. Ziniet, tas ir ļoti drosmīgi! Un visi bija tik...uz visiem simts procentiem.

Es tur satiku savu svaini, kas bija...mūrēja draudzes ķieģeļus un tā tālāk. Un es pateicu viņam, ka es ļoti novērtēju viņa darbu. Es neesmu mūrnieks un neko par to nezinu. Bet, kas ir pareizs stūris, vai tas ir taisni uzmūrēts, to nu es zinu.

9 Un viņš pateica: "Vai zini," sacīja, "neko tādu es īsti neesmu redzējis, ka cilvēki strādātu kopā tik satīcīgi."

Brālis Vuds, brālis Robersons un visi bija savās vietās un tā tālāk, un tas brālis, kurš...kurš ierīkoja draudzē akustiku...tas ir, skaņas sistēmu un pārējo; viņi sacīja: "Viss bija pilnīgā kārtībā." Kad viņiem kaut kas bija vajadzīgs, uzreiz atradās cilvēks, kas to izdarīs. Tāpēc tas ir... Dievs ir visā tajā programmā. Mēs par to esam ļoti pateicīgi.

Daudzi draudzē daudz ziedoja, lai palīdzētu, piemēram, mūsu brālis Dauhs un māsa Dauha, kuri sēž šeit, un daudzi citi, kas ļoti daudz ziedoja šīm vajadzībām. Un man šķiet, ka šobrīd pilnīgi nekā netrūkst un par visu jau ir samaksāts. Tāpēc mēs par to esam ļoti pateicīgi.

10 Atcerieties, tā ir jūsu draudze, jo jūs esat Kristus kalpi. Un tieši tāpēc tā ir uzcelta - atvērta durvis, lai gatavotu Kristus kalpus un lai tie kalpi, kuri jau kalpo Kristum, nāktu un baudītu sadraudzību ar Jēzu Kristu. Un mēs gribam, lai jūs zinātu, ka ikviens ir laipni gaidīts.

Lūk, un reizēm, kad jūs dzirdat, kā es, būdams zem svaidsījuma, uzbrūku organizācijām, es...es ar to nedomāju jūsu ganu vai kādu citu brāli, māsu draudzē, tāpēc ka, galu galā, Dievam ir cilvēki pilnīgi visās organizācijās. Taču organizāciju Viņš nepieņem, Viņš pieņem individu no organizācijas. Un... Organizācijai ar to vispār nav nekāda sakara.

Jo, kad cilvēki tik ļoti sasaistās ar organizāciju, viņi nespēj ieraudzīt neko vairāk par to, ko saka tā baznīca. Saprotat? Un tas noved pie tā, ka vairs nav sadraudzības ar citiem, un tā ir sistēma, kas Dievam nav patīkama, tā ir pasaulīga lieta, ko Dievs nav licis darīt.

11 Tāpēc es ar to nedomāju kādu konkrētu cilvēku. Starp katoļiem, ebrejiem, lai kas arī viņi nebūtu, vai...vai metodistiem, baptistiem, prezbiteriešiem, jebkurā organizācijā, ārpus organizācijām, un no nekonfesionālajiem un visiem citiem - Dievam it visur ir Viņa bērni. Saprotat? Un es uzskatu, ka ļoti bieži viņi tur atrodas ar konkrētu mērķi - lai izstarotu Gaismu, izvelkot tos iepriekšņemtos no visām vietām. Un...un tajā varenajā dienā, tad mēs ieraudzīsim, ka Kunga Jēzus Kristus Draudze tiks sasaukta uz to vareno satikšanos gaisā, un mēs visi pacelsimies augšup, lai Viņu satiktu. Un es...es gaidu to stundu.

Jā, tik daudz ko vēl varētu pateikt!

Un šovakar, šajā pēdējā, noslēdzošajā vakarā kā parasti visi ir... Dziedināšanas dievkalpojumā es redzu, ka cilvēki ar cerību gaida, kad tiks izdarīts kaut kas varens, dziedināšanas dievkalpojumā, un tas padara viņus saspringtus, nervozus. Un es redzu to pašu šovakar - visi gaida cerībā ieraudzīt, kā... (un tā tas ir bijis katru vakaru) ...kad atvērsies šie Zīmogi.

12 Tagad es gribu to izskaidrot tā pamatīgi. Katru reizi, katru reizi, kad šie Zīmogi nostājās vietā, viss, ko es par tiem biju domājis un biju lasījis citu cilvēku teikto, bija pretrunā tam, kas atnāca pie manis istabā.

Un mans prāts tagad... Tieši tāpēc es šorīt novadīju dziedināšanas dievkalpojumu, jo mans cilvēciskais prāts tik ļoti attālinās no mana paša domāšanas veida. Es centos neiziet no istabas, nolaizdams aizkarus un ieslēgdams gaismu (šodien ir astotā diena), un pat nekāpu savā mašīnā, lai kaut kur aizbrauktu.

Man bija jāaizbrauc ar brāļiem uz banku, lai parakstītu dokumentus un visu ko tādu, saistībā ar naudu un pārējo, kas bija paņemts kredītā šim draudzes namam. Taču es...es uzreiz atgriezās un uzreiz ķēros pie izpētes.

Un neparastais tajā ir tas, ka pilnīgi neviens nav neko pateicis vai... Parasti cilvēki klauvējas, velk un dara visu ko citu. Bet nekā tāda vispār nebija. Tas ir vienkārši fenomenāli.

13 Tur, kur es ēdu, pie brāļa Vuda, parasti tur ir pilns ar automašīnām. Un astoņi vai desmit cilvēki grasījās tajā laikā atbraukt pie viņiem ciemos, bet neviens no viņiem neatbrauca.

Bet tajā rītā, es nekad neaizmirsīšu, kas notika tajā rītā - mūsu Pestītāja žēlastība pret Savu nogurušo, novārdzināto kalpu. Es atbildēju uz viena nabaga cilvēka jautājumu kā vien pratu, domādams, ka esmu atbildējis pareizi, kad pēkšņi bija sajūta, it kā es būtu kaut ko atņēmis bērniņam, es sajutu lielu nosodījumu un nezināju, kas par lietu. Un es nedomāju, ka varbūt (tā kā es steidzos, lai pagūtu novadīt dziedināšanas dievkalpojumu) kāds ir bezcerīgi slims un vajag par viņu nekavējoties palūgt. Un es pajautāju klātesošajiem. Pēc pāris minūtēm tas tika atklāts. Un kāds sacīja: "Lūdzu, izlasi...izlasi to vietu vēlreiz," vai kaut kā tā. Un tajā brīdī es paņēmu to lapiņu un izlasīju vēlreiz, paskatījos, kas tajā rakstīts, un ieskatījos Grāmatā, un izrādījās, ka atbilde bija pavisam citādāka, uz to jautājumu, uz kuru es atbildēju. Saprotat?

14 Es gribētu jums nodot, lūk, ko: kad atnāk pārdabiskais, tas ir Kristus prāts. Tu tik ļoti attālinies no savas personīgās domāšanas, ka tavš paša prāts...es... Tas... Tu... Es ne... Neprasiet man to izskaidrot, jo es to nevaru. Saprotat? Es nespētu to izskaidrot. To nespētu neviens.

Kā gan tas vīrs Elija varēja stāvēt uz tā kalna, atrazdamies Dieva Klātbūtnē, un izsaukt uguni no debesīm un uzreiz pēc uguns lietu? Un tad aizvērt debesis, un lietus nelija trīs gadus un sešus mēnešus, tad atgriezies un tai pat dienā izsaukt lietu? Un būdams zem tāda svaidsījuma... Un aizveda un nogalināja četrsimt priesterus, bet pēc

tam aizbēga uz tuksnesi, brēkdams par savu dzīvību kaut kādas sievietes draudu dēļ. Redzat? Jezabele, viņa nozvērējās, ka to nogalinās. Kaut arī tur bija Ahabs un visi pārējie, un viņi redzēja Dieva Klātbūtni un kā tiek izdarīts liels brīnums.

15 Redzat? Viņa... Gars bija viņu atstājis. Bet ar savu fizisko domāšanu viņš pat nezināja, ko domāt. Saprotat? Viņš nespēja domāt pats par sevi.

Un atcerieties, ka eņģelis viņu iemidzināja un deva viņam atpūsties, uzmodināja viņu, iedeva dažus plāceņus, tad atkal viņu iemidzināja, atpūtināja, un uzmodināja, un atkal iedeva viņam dažus plāceņus. Un mēs nezinām, kas notika ar to vīru tajās četrdesmit dienās. Pēc tam viņš tika noslēpts kaut kādā alā, un Dievs viņu pasauca.

16 Necentieties izskaidrot pārdabisko - to nevar izskaidrot. Saprotat? Vienīgais, kas ir jādara, ir vienkārši jāiet uz priekšu. Un es cenšos izskaidrot visu pēc iespējas labāk, taču turpmāk es...es domāju, ka vairāk es necentīšos to darīt. Vai nu jūs pilnībā ticēsiet, vai arī nē. Un es... Vēlāk jūs sapratīsiet iemeslu.

Lūk, es cenšos būt godīgs. Dievs zina.

Un tas jautājums šorīt, es centos atbildēt uz to, cik patiesi vien spēju. Es vienkārši izlasīju pirmo panta daļu, un tas bija...tas nebija pareizi. Taču Svētais Gars, saprazdams, ka es...mans prāts... Redziet... Paskatieties, kas notika pēdējās divās vai trīs dienās. Redziet, es...es nosaucu septiņus simtus....septiņus tūkstošus par septiņiem simtiem. Šorīt es centos... Un cilvēki to ievēroja, un tas parāda, ka jūs esat nomodā.

17 Lūk, bija vēl gadījums, kad es centos pateikt "balodis", bet nosaucu to par jēru; bet es to uzreiz ievēroju. Un pēc tam, lūk, tam vienam, ko es neievēroju, Svētais Gars tam uzreiz pievērsa manu uzmanību.

Tas ir divkāršs apstiprinājums, ka tā visa ir taisnība. Viņi... Dievs ir nomodā par to, lai viss būtu pareizi. Tā tas ir. Viņš grib... Viņš grib, lai jūs zinātu, ka tā ir Patiesība.

Tieši Viņš ir Tas, kas to sūta, jo tas noteikti nebūtu... Es šeit mācījos tieši tāpat kā jūs. Tāpēc mēs... Es esmu ļoti pateicīgs par šīm zināšanām, ko tagad zinu par To Kungu un kādā stundā mēs dzīvojam, ka mēs dzīvojam pašā pēdējā laikā, pirms Draudzes aiziešanas.

Lūk, vienkārši... Mēs te aizrunājamies, tāpēc vienkārši vēlreiz paprasīsim Viņa svētības Vārdam.

18 Mūsu Debesu Tēvs, lūk, tuvojas tas varens vakars, varena stunda, kurā ir noticis kaut kas varens. Tas bija visapkārt cilvēkiem, un, Tēvs, es lūdzu, lai šovakar tas tiek darīts zināms cilvēku sirdīs un prātā un nepaliktu nemazākās šaubu ēnas, lai viņi zinātu, ka Dievs joprojām ir Goda Krēslā un ka Viņš joprojām mīl Savu tautu, un ka jau tuvojas tā stunda, tā stunda, kuru ilgojas redzēt pasaule, jo tā vaid, ilgodamās pēc izpiršanas. Mēs redzam, ka stihijas ir gatavas pagriezt to atpakaļ sākotnējā stāvoklī.

Mēs redzam, ka stihijas ir gatavas ievest Draudzi Kristus Klātbūtnē. Mēs redzam, ka Līgava iegūst apveidu, uzvelk kāzu drēbes, gatavojas. Mēs redzam, kā uzplaiksnī gaismas. Mēs zinām, ka mēs esam pie beigām.

Debesu Tēvs, tagad, kad mēs gatavojamies sludināt jeb mācīt par šo ievērojamo, vareno notikumu, kas notika Godībā pirms kādiem diviem tūkstošiem gadu un tika parādīts varenajam, mīļotajam apustulim Jānim (un šovakar mēs grasāmies par to runāt), lai tagad iznāk Svētais Gars Savā varenajā atklāsmes spēkā, lai atklātu mums to, ko Viņš vēlas, lai mēs zinātu, kā jau Viņš to ir darījis vairākus pēdējos vakarus. Mēs atdodamies Tev līdz ar šo Vārdu, Jēzus Vārdā. Āmen.

19 Un tā, varbūt atveriet savas Bībeles, ja vēlaties. Tas ir pavisam īss pants, viens pants no Svētajiem Rakstiem, un tas ir pēdējais pants, kas atrodas...gribēju teikt, pēdējais Zīmogs.

Lūk, vakar vakarā mēs runājām par Sesto Zīmogu.

Pirmajā Zīmogā mēs tikām iepazīstināti ar antikristu. Viņa laiks beidzās, un mēs ieraudzījām, kā viņš aizgāja.

Dzīvā būtne jeb zvērs tika stādīts priekšā kā Dieva spēks, kurš iznāca vienlaikus ar antikrista spēku, lai ar to cīnītos. Es nedomāju, ka kādam šajā jautājumā varētu būt kādas šaubas.

Mēs ieraudzījām, ka uzreiz pēc tam (pēc draudzes laikmeta, kad dzīvās būtnes

aizgāja, beidzās) mūsu priekšā atvērās pavisam cita aina - dzīvo būtņu vairs nebija. Saprotat? Bet tas parādīja virzību uz priekšu Lielo Bēdu periodā pēc tam, kad Draudze bija aizgājusi.

Cik ideāli tas sakrīt ar draudzes periodiem! Es neredzu, ka pat viena rakstu zīme, jebkas cits ideāli nesakrītu, pat periodi un pārējais, un laiki. Aizdomājieties par to. Tas parāda, ka to noteikti paveica Dievs. Cilvēka prāts nespētu to izprast.

20 Un turklāt mēs tagad redzam, ka tas...mēs... Kungs ļāva mums paņemt Rakstus, Svētos Rakstus, to, ko paredzēja Jēzus. Un vai tad mēs paši būtu to ieraudzījuši? Un, lūk, atnāk, atver un izskaidro. Savā sprediķī, uz to atbildēdams, Viņš pilnīgi precīzi parādīja Sešus no Zīmogiem, bet Septīto Viņš izlaida. Redzat?

Bet, kad bija atvērti tie Zīmogi, Dievs (pievērsiet tam uzmanību), Viņš vispār nesāka atvērt nevienu simbolu no Septītā Zīmoga. Redzat? Tas ir pilnīgs noslēpums pie Dieva. Ievērojiet. Tagad mēs izlasīsim no Bībeles, no Septītā Zīmoga. Tas ir Atklāsmes Grāmatas 8. nodaļā.

Kad atvēra septīto zīmogu, tad iestājās klusums debesīs kādu pusstundu.

Tas arī ir viss, kas par to ir pateikts.

21 Un tā, pievērsīsim uzmanību...

Es centīšos jūs pārāk ilgi neaizturēt, jo daudziem no jums šovakar vēl ir ceļš priekšā, ir jādodas mājās. Un es tomēr nolēmu šorīt novadīt dziedināšanas dievkalpojumu, lai jūs varētu aizbraukt no rīta, lai jums nebūtu jāgaida. Un tagad mēs...

Un arī man, man ir jābrauc uz...uz Tūsonu Arizonas štatā, kur es dzīvoju. Un... Tagad tur ir manas mājas. Bet pēc tam es...es gribu atgriezties atpakaļ uz šejieni, ja Dievs dos, apmēram... Ģimene grib atbraukt uz dažām dienām jūnija mēnesī. Lūk, un, iespējams, man tajā laikā izdosies satikties ar jums šeit dievkalpojumos.

22 Mani nākamie ieplānotie dievkalpojumi būs Albukerkē, Ņūmeksikas štatā, manuprāt, tas būs devītajā, desmitajā un vienpadsmitajā datumā. Es būšu tur ceturtdien un lielajā piektdienā. Lūk, man vajadzēja tur vadīt visas sanāksmes, bet man jau bija citi plāni, kurus es līdz tam laikam nebūtu izdarījis. Tāpēc es novadišu ceturtdienas vakarā un piektdienas vakarā Albukerkē, Ņūmeksikā.

Bet pēc tam...pēc tam nākamā drīzumā ieplānotā tikšanās (iespējams, mēs vēl īsti nezinām) būs pie maniem labiem draugiem, pie grupas "Pusnakts sauciens" Sozerpainā, Ziemeļkarolīnas štatā.

Tagad viņi tur klausās pa telefonu, un viņi sūtīja telegrammas, ziņojumus un tā tālāk, un šādi pietuvojās citai grupai Litlokā, "Jēzus Vārds" ļaudīm, pie kuriem man bija sanāksmes pagājušajā vasarā restorānā "Cow Palace". Viņi pulcējas uz konferenci Litlokā, Arkanzasā. Un jau no pagājušā gada viņi ir lūguši vismaz vienu vakaru. O-o, viņi gribētu visu konferenci, bet viņi būtu gatavi kaut vai vienam vakaram.

23 Tāpēc es viņiem pateicu (vēl īsti nezinot, kā rīkoties), es pateicu, ka viņi var to izziņot "kā iespējamu". Pēc tam, nedaudz vēlāk viņi darīs to zināmu.

Vai viņš tikko zvanīja? Jā. Labi. Ko tu saki? [Brālis saka: "Hotspringa."-Tulk.] Hotspringa, jā? Es kļūdījos. ["Divdesmit ceturtajā."] Divdesmit ceturtajā... ["Maijā."] Maijā? [Kāds saka: "No divdesmit ceturta līdz divdesmit astotajam jūnijam."] No divdesmit ceturta līdz divdesmit astotajam jūnijam. Lūk, tas ir paziņots kā "iespējams", tas ir, ja tā būs Dieva griba. Saprotat? Es...

Lūk, kāpēc man patīk tā darīt. (Vēlāk jūs to uzzināsiet. Labi?) Kad es kaut kur braucu, es gribu būt kārtīgi pārliecināts un zināt, ka Dievs man lika tur doties. Un, ja kaut kur uzceļas ienaidnieks, tad es saku: "Es atrodos šeit Kunga Jēzus Vārdā, atkāpies!" Saprotat? Saprotat? Redziet, šādi tev ir pamats zem kājām. Saprotat? Kad Viņš tevi kaut kur sūta, Viņš par tevi parūpēsies. Saprotat? Bet, ja tu dodies pašpalāvīgi, tad es nezinu, varbūt Viņa tur nebūs. Tāpēc es...es gribu būt tik pārliecināts, cik vien varu būt. Daudzas reizes es esmu gājis tur, kur Viņš man neteica iet, bet man patīk būt pēc iespējas pārliecinātākam. Lai Tas Kungs jūs visus tagad svētī.

24 Lūk. Un tā. Mēs redzam... Šeit ir tikai viens pants, tāpēc sākumā gribētos šeit izdarīt vēl kaut ko. Jūs ievērojāt, ka mēs izlaidām 7. nodaļu. 6. nodaļa beidzas ar Sesto...Sesto Zīmogu. Taču starp Sesto Zīmogu un Septīto Zīmogu kaut kas notiek.

Saprotat? Un tas ir tik...tik apbrīnojami ielikts tieši savā vietā, starp 6. un 7. nodaļu. Un tā, ievērojiet, ka 7. nodaļā...mēs redzam, ka starp 6. un 7. ir intervāls, intervāls starp Atklāsmes Grāmatas 6. un 7. nodaļu, un šis intervāls ir dots starp Sesto un Septīto Zīmogu. Lūk, to nevar atstāt bez uzmanības. Ir ļoti svarīgi, lai mēs pievērsām uzmanību šim īsajam laika posmam.

25 Un tā, ņemiet vērā, ka pēc Atklāsmes Grāmatas 4. nodaļas Draudze ir prom. Pēc tam, kad ir izgājuši četri jātnieki, Draudze ir aizgājusi. Saprotat? Viss, kas notika ar Draudzi, notika līdz Atklāsmes Grāmatas 4. nodaļai. Viss, kas notika antikrista kustībā, turpinājās līdz 4. nodaļai, un Atklāsmes Grāmatas Ceturtajā Zīmogā viss beidzās gan Kristum, gan antikristam. Un antikrists nonāk līdz savai iznīcībai ar savu armiju; un Kristus atnāk ar Savu armiju.

Tā ir sena kauja, kas sākās jau sen, pirms vēl sākās laiks. Un pēc tam viņi bija... sātans un viņa eņģeļi tika nomesti, un tad viņi atnāca uz zemi. Un cīņa atkal iedegās, jo Ieva salauza barjeru, kas viņu sargāja, Dieva Vārda apsardzību. Un no tā brīža sātans guva uzvaras kaujā pret Dieva Vārdu, jo viens no Viņa padotajiem, tas vājākais, atteicās no aizsardzības.

26 Un tieši tā viņš ir uzvarējis kauju katru reizi - tas bija tāpēc, ka kāds no Viņa padotajiem atteicās no Vārda aizsardzības.

Un šajā pēdējā draudzes periodā viņš to ir izdarījis caur organizētajām sistēmām. Tas nozīmē, istā, patiesā, svētā dzīvā Dieva draudze ar melīgo jātnieku nepieņēma Vārdu un aizveda draudzi no Vārda uz dogmu.

Un tā, cik daudzi zina, ka Romas katoļu baznīca ir uzcelta uz dogmas? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Vai viņi to atzīst? - Absolūti. Protams! Protams, viņi to atzīst. Tas vispār nav... Katoļu baznīca, viņi it nemaz par to neapvainosies, jo viņi to zina. Viņi te pavisam nesen pievienoja vienu jaunu dogmu - ka Marija tika augšāmcelta. Vai atceraties, tas bija pirms dažiem gadiem, pirms kādiem desmit gadiem? Cik daudzi to atceras? ["Āmen."] Avīzēs tur... Protams. Saprotat? Visur. Jauna dogma. Redziet, tas viss ir dogma, nevis Vārds. Saprotat?

27 Nesen pārrunās viens priesteris sacīja: "Branhama kungs," viņš sacīja, "Dievs atrodas Savā Draudzē."

Es sacīju: "Dievs ir Savā Vārdā."

Viņš sacīja: "Mums nevajadzētu strīdēties."

Es sacīju: "Es nestrīdos. Es vienkārši izsaku apgalvojumu. [Brālis Branham iesmejas-Tulk.] Dievs ir Savā Vārdā. Tā tas ir. 'Ja kāds no Tā kaut ko atņems vai Tam pieliks...' tā ir teikts Vārdā."

Viņš sacīja: "Nu, Dievs taču ir devis...Kristus deva Savai Draudzei varu un pateica viņiem, ka viss, ko viņi saistīs uz zemes, tas būs saistīts Debesīs, un ka..."

Es sacīju: "Tā tik tiešām ir Patiesība."

Viņš sacīja: "Mums ir...balstoties uz šo principu, mums ir vara atlaist grēkus."

Un es sacīju: "Ja jūs darīsiet to tā, kā tas tika dots Draudzei un kā viņi to darīja, tad es tam piekrišu. Ja tā, tad, lūk, ir ūdens, lai kristītos Jēzus Kristus Vārdā, lai dabūtu grēku piedošanu. Nevis, ka kāds jums saka, ka jūsu grēki ir piedoti." Saprotat? Saprotat? Tieši tā.

28 Paskatieties uz Pēteri Vasarsvētku dienā, viņam bija atslēgas. Atcerieties, viņam ir tās atslēgas, par kurām viņi tik runā. Un tie vīri sacīja: "Brāji, ko lai mēs darām, lai izglābtos?"

Pēteris sacīja: "Nožēlojiet visi savus grēkus un tieciet kristīti Jēzus Kristus Vārdā," (kādēļ?), "lai jūs saņemtu grēku piedošanu, un tad jūs saņemsiet Svētā Gara dāvanu. Jo šis solījums ir dots jums un jūsu bērniem, un visiem, kas vēl ir tālu, ko Tas Kungs mūsu Dievs pieaicinās." Pareizi. Tāpēc tas atrisina šo jautājumu uz visiem laikiem. Viss ir nokārtots. Ar to pietiek.

Lūk, taču, redziet, atnāca antikrists, kā mēs to attēlojām un parādījām. Kāda varena atklāsmē! Ak vai! Un padomā tikai, visus šos gadus mēs redzējām, kā tas viss turp arī virzījās. Un tas ir absolūti un tieši TĀ SAKA TAS KUNGS.

29 Lūk, un šeit mēs redzam šo intervālu starp starp 6. un 7. nodaļu. Un tā, Atklāsmes

Grāmatas 7. nodaļā ir...atklājas notiekošais. Tas nav šeit uzrakstīts vienkārši tāpat. Tas nav šeit ielikts vienkārši nejauši. Saprotat? Šī nodaļa šeit atrodas ar konkrētu mērķi, un tieši atklāsmē ir tā, kas kaut ko atklāj. Paskatieties, cik noslēpumaini un cik matemātiski tā iederas Rakstos! Saprotat? Precīzi.

Vai jūs ticat Dieva matemātikai? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Ja nē, tad jūs noteikti nomaldīsieties...jūs noteikti nomaldīsieties Vārdā. Ja sāksiet likt četriniekus vai sešiniekus, vai vēl kaut ko matemātisko vārdu vietā, kas iet noteiktā secībā, tad jums noteikti izveidosies bilde, kurā govs ēdīs zāli kaut kur koka galotnē. Jūs noteikti aiziesiet kaut kur greizi, tāpēc ka Dievs ne...viss Viņa Vārds ir pilnīgā saskaņā ar...ar matemātiku. Tieši tā. Absolūti, pilnīgi! Nav neviena cita literāra darba, kas būtu tā uzrakstīts kā šis - tik pilnīgi matemātiski.

30 Lūk, 8. nodaļa tikai atver Septītā Zīmoga ainu...ainu, kur nekas vairāk nav atklāts. Un tā, Septītajā Zīmogā nav atklāts nekas. Nu, tam nav nekāda sakara ar Atklāsmes Grāmatas 7. nodaļu. Šī Septītā Zīmoga atklāšanās ir pilnībā bezvārdu.

Un, ja vien man būtu laiks (es pamēģināšu ar vairākiem piemēriem), tad es jums parādītu, ka par šo Septīto Zīmogu tiek runāts jau no pašas 1. Mozus grāmatas. No paša sākuma, 1. Mozus grāmatā šis Septītais Zī...šie zīmogi vienmēr virzījās.

Vai jūs atceraties, kā šorīt mēs izskatījām tās lietas? Un esiet vērīgi, kas notiks šovakar, un jūs redzēsiet, ka tad, kad aiziet līdz tam Septītajam Zīmogam, tas uzreiz apstājas. [Brālis Branhamš uzsit gaisā knipjus-Tulk.] Jā.

Kad pats Jēzus Kristus runāja, stāstīdams par pēdējo laiku, kad Viņš pārstāstīja visus Sešus Zīmogus, un, kad Viņš aizgāja līdz Septītajam, Viņš apstājās. Lūk, lūdzu. Redzat? Tas ir kaut kas varens.

31 Un tā, tagad mēs šeit nedaudz parunāsim par šo 7. nodaļu, lai, tā teikt, aizpildītu to vietu starp Sesto un Septīto Zīmogu. Jo tas šobrīd ir vienīgais materiāls, no kura mums atsperties, šis Sestais Zīmogs...starp Sesto un Septīto Zīmogu ir Israēla izsaukšana.

Lūk, šeit sēž daudzi brīnišķīgi mani draugi no Jehovas lieciniekiem, kuri visi ir...jeb tādi ir bijuši. Varbūt daži no viņiem joprojām ir Jehovas liecinieki. Taču viņi...tas ir, Rasela kungs vienmēr sauca tos simtu četrdesmit četrus tūkstošus par pārdabisko Kristus Līgavu. Saprotat? Viņi... Tas nav pareizi.

Tam nav vispār nekāda sakara ar draudzes laikmetu. Tas pilnīgi noteikti ir Israēls. Lūk, pēc maza brītiņa mēs izlasīsim. Un tā, šis intervāls starp sesto...starp Zīmogiem - tā ir simtu četrdesmit četru tūkstošu ebreju izsaukšana un apzīmogošana, kas tiek izsaukti Lielo Bēdu periodā pēc tam, kad Draudze jau ir aizgājusi. Saprotat? Tam nav vispār nekāda sakara ar draudzes periodu. Ak, tie ir izsauktie, un tas ir pilnībā saskaņā ar Rakstiem! Pēdējās Daniēla trīsarpus nedēļas, kas ir piešķirtas Daniēla tautai. Saprotat? Nevis pagāniem, bet Daniēla tautai, bet Daniēls bija ebrejs.

32 Un tā, skatieties, Israēls...Israēls tic tikai saviem praviešiem un...ja vien tie ir apstiprināti.

Un nevienā draudzes periodā, sākot ar pirmo apustulisko Draudzi, protestantu draudzei nebija neviena pravieša. Nosauciet man tādu un parādiet to man. Nekad! Agrīnajā apustuliskajā periodā bija viens vārdā Agabs, kurš bija apstiprināts pravietis. Taču, kad pagāni ienāca Dieva mantojumā un Pāvils pievērsās pagāniem (pēc tam, kad Pēteris, kā mēs izlasījām vakardien, saņēma no Tā Kunga, ka Viņš no pagāniem ņems tautu Savam Vārdam, Savu Līgavu), kopš tā laika vēstures lappusēs vairs neparādās nevienš pagānu pravietis.

33 Vienkārši paši izskatiet vēsturi un noskaidrojiet. Kāpēc? - Tas būtu bijis tiešā pretrunā Vārdam. Precīzi.

Kad iznāca pirmais, tā bija lauva - tie bija pravieši, Vārds.

Iznāca nākamais, tas bija smags darbs, upuris.

Iznāca nākamais, tā bija cilvēka gudrība.

Taču mums ir apsolīts, ka pēdējā dienā tas atkal atgriezīsies Draudzē, lai izlabotu visu, kas bija sagrozīts, neievērots, neizdarīts, atstāts neizdarīts. Šeit taču ir paredzēts, ka septītā eņģeļa vēstījums piepildīs Dieva noslēpumus. Un toreiz mēs to visu izskatījām. Mēs redzam, ka tas pilnībā saskan ar Rakstiem. Lūk, kāds ir iemesls.

34 Bet vai jūs varat iedomāties, kā šis cilvēks parādīsies uz skatuves? Kad viņš parādīsies, atcerieties, tas būs tik necili un tamlīdzīgi, ka draudzes to vispār nepamanīs. Un vai jūs varat iedomāties, ka draudzes, kas joprojām ir pakļautas reformatoru tradīcijām, kādreiz spētu pieņemt pravieti no Dieva, kurš kategoriski iestāsies pret viņu mācībām un organizācijām?

Cik man zināms, ir tikai viens cilvēks, kas varētu to piepildīt, tikai viens Gars, kāds ir bijis uz zemes. Tas būtu...tas noteikti būtu Elija viņa laikā. Un ir pareģots, ka tieši tā arī būs, jo tas taču ir Kristus Gars.

Kad atnāca Kristus, Viņš bija pati pilnība. Viņš bija Pravietis. Viņš bija praviešu Dievs. Saprotat? Saprotat?

35 Kristus. Paskatieties, kā viņi ienīda Viņu. Taču Viņš atnāca tieši tā, kā par Viņa atnākšanu sacīja Vārds. Taču, tā kā Viņš bija Pravietis, viņi zaimodami pazaudēja Dieva Valstību, saukdami Dieva Garu, kurš veica atpazīšanu un līdzīgas lietas, par "nešķīstu garu", sacīdami, ka Viņš ir...Viņš ir zīlnieks jeb velns. Bet tas ir...

Zīlnieks ir velns, saprotiet, velna gars. Noteikti. Vai jūs to zinājāt? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Pilnīgi noteikti. Zīlēšana ir pravieša atdarināšana, kas Dieva priekšā ir absolūta zaimošana.

36 Tagad skatieties. Aicināti pilnīgā saskaņā ar Svētajiem Rakstiem par Daniēla pēdējiem trīsarpus gadiem.

Ievērojiet, Israēla ticīgajiem...ticīgajiem Vecajā Derībā ir pateikts ticēt saviem praviešiem tikai pēc tam, kad tas pravietis būs apstiprināts. "Ja jūsu vidū ir kāds garīgs vai pravietis, tad Es, Tas Kungs, tavš Dievs, atklāšos viņam un runāšu viņam parādībās, caur sapņiem, skaidrošu sapņus." Ja kāds ir redzējis sapni, pravietis būs spējīgs to izskaidrot. Un, ja...ja viņam būs vīzija, viņš to izstāstīs. "Es viņam atklāšos, caur parādībām un sapņiem Es atklāšos viņam. Un, ja tas, ko viņš saka, piepildīsies, tad klausiet to pravieti, jo Es esmu ar viņu. Ja tas nepiepildās, tad nebīstieties no viņa." Jā. Tā tas ir. Ejiet prom, vienkārši atstājiet viņu. Saprotat?

37 Bet tas...

Israēls tam ticēs vienmēr. Vai tad jūs neredzat? Kāpēc tā? (Lūk, es gribu, lai jūs šo mācību šovakar labi atceraties.) Kāpēc? Tāpēc ka tā ir Dieva pavēle viņiem.

Nav svarīgi, cik daudz brošūru tur var aizvest un izplatīt pagāni. Nav svarīgi, cik daudz jūs braukājat pa Izraēlu ar Bībeli padusē, pierādot to, to un vēl to; viņi pieņems tikai un vienīgi pravieti. Pilnīgi pareizi. Jo tikai pravietis varētu paņemt dievišķo Vārdu un ielikt To īstajā vietā, un būt apstiprināts pravietis - tam viņi noticēs. Pareizi.

38 Reiz es runāju ar vienu ebreju šeit Benton-Hārborā, kad tas Džons Rajens, kas teju vai visu dzīvi bija akls, atguva redzi. Viņi aizveda mani uz turieni, uz to "Dāvida namu". Un iznāca tas rabīns ar garu bārdu. Viņš pajautāja: "Kādā varā tu iedevi Džonam Rajenam viņa redzi?"

Es atbildēju: "Jēzus Kristus, Dieva Dēla Vārdā."

Viņš sacīja: "Dievam nevar būt nekādu Dēlu!" Redzat? Un viņš sacīja: "Jūs taču nevarat sagriezt Dievu trīs gabaliņos un tad iedot Viņu ebrejam. Jūs no Viņa uztaisāt trīs Dievus, jūs taču esat īstu pagānu bars!"

Es sacīju: "Es nedalu Viņu trīs daļās." Sacīju: "Rabīn, vai tad tas nebūtu dīvaini, ja jūs ticētu, ka viens no jūsu praviešiem ir pateicis kaut ko nepareizu?"

Viņš sacīja: "Mūsu pravieši nav pateikuši neko nepareizu."

Es sacīju: "Par ko ir teikts Jesajas 9:5?"

Viņš sacīja: "Par Mesiju."

Es sacīju: "Tādā gadījumā Mesija būs Cilvēks-Pravietis. Vai pareizi?"

Sacīja: "Jā, ser. Tā tas ir."

Es sacīju: "Parādiet man, kur Jēzus to nebūtu piepildījis." Viņš sacīja... Es sacīju: "Kāds sakars ar Dievu būs šim Mesijam-Pravietim?"

Viņš sacīja: "Viņš būs Dievs."

Es sacīju: "Tieši tā. Tagad jūs to redzat Vārdā."

Dievs ir mans liecinieks, tas ebrejs tur stāvēja un asaras ritēja pa viņa vaigiem, sacīja: "Es paklausīšos tevi kādreiz vēlāk."

Es sacīju: "Rabīn, vai jūs tam ticat?"

Bet viņš sacīja: "Paklausies," viņš sacīja, "Dievs var no šiem akmeņiem radīt Ābrahāmam bērnus." Es sapratu, ka viņš man citē no Jaunās Derības.

Es sacīju: "Pareizi, rabīn! Un tagad, kā tad ar to?"

Viņš sacīja: "Ja es to sludinātu, tad es būtu tur lejā," (jūs zināt, ka viņu ēka atrodas tur uz kalna), "būtu tur lejā uz ielas, ubagodams maizei."

Es sacīju: "Es labāk atrastos tur lejā un ubagotu savai maizei." Ebrejiem, jūs zināt, joprojām ir nauda. Saprotat? Saprotat? "Es labāk..." Bet viņa uzvārds ar zelta... Es sacīju: "Labāk es tur lejā ēdīšu sālītus sausiņus un dzeršu ūdeni no upes, bet zināšu, ka es esmu saskaņā ar Dievu un uzticīgs, nevis atradīšos šeit, kur mans uzvārds ir uzrakstīts uz šīs ēkas ar, lūk, tādiem zelta burtiem, bet zinot, ka es esmu tālu no Dieva. To nu es zinu." Viņš pārstāja manī klausīties, viņš iegāja iekšā.

39 Taču tieši tā tas ir. Dievu nevar sadalīt divās vai trīs daļās, nosaucot par Tēvu, Dēlu un Svēto Garu, un uztaisīt trīs dievus - neko tādu ebrejam jūs neiedosiet. Jo pats Viņa bauslis saka: "Tev nebūs turēt citus dievus Manā priekšā. Es esmu Kungs, tavs Dievs." Ko sacīja Jēzus? - Jēzus sacīja: "Klausies, Israēl, Es esmu Tas Kungs, tavs Dievs, viens vienīgs Dievs." Nevis trīs, viņi nekad to nepieņems. Nē. Nevienš pravietis nekad nerunās par trīs dieviem. Nē, it nekur. Jūs nekad neko tādu nedzirdēsiet. Nē. Tas ir pagānisms un elkdievība - lūk, no kurienes tas nāk. Tieši tā.

40 Skatieties. Taču šie pravieši atnāks. Un turklāt... Tie ir pravieši no Atklāsmes Grāmatas 11. nodaļas. Mēs no turienes kaut ko lasījām. Es gribu, lai jūs to izlasāt, kad iedziļināties, klausīsieties lentes un tamlīdzīgi. Tie nebūs nekas cits kā pravieši, kuri ir apstiprināti ar pravieša zīmi. Tad Israēls tajā klausīsies.

Tagad es vērsos pie maniem draugiem no Jehovas lieciniekiem: atcerieties, ka tiem simtu četrdesmit četriem tūkstošiem nav nekāda sakara ar Līgavu. To neapstiprina neviena Svēto Rakstu vieta. Tieši tā. Tie nav viņi. Tie ir ebreji, izredzētie, kuri tiks izsaukti Daniēla septiņdesmit nedēļu pēdējos trīsarpus gados.

Lūk, tas ir... Es...es visu laiku citēju ne tik daudz jums šeit, bet, saprotiet, cilvēki... šīs lentes iet uz visurieni. Saprotat? Un jūs to saprotat. Jūs dzirdat, ka es visu laiku citēju un citēju. Tas ir domāts tam.

41 Skatieties. Tagad jūs saprotat, kāpēc viņiem vajadzēja padarīt aklus... Vai jūs atceraties, kāpēc viņiem...Jēzum...tas ir, Dievam vajadzēja padarīt ebrejus aklus, lai tie neatpazītu Jēzu? Ja viņi zinātu, ja vien viņi zinātu, ka tas...redzot, kādu Viņš zīmi padarīja, ja viņi būtu atradušies pareizajā stāvoklī, kādā viņi toreiz bija zem likuma, kad Dievs deva viņiem pavēli attiecībā uz pravieti, un ieraudzītu, ka tieši to izdarīja Jēzus, tad viņi būtu pateikuši: "Tas ir Mesija." Kāpēc tad tā notika?

42 Tie cilvēki tajā laikā, kuru vārdi bija ierakstīti Jēra Dzīvības Grāmatā (Viņa apustuļi un pārējie), viņi to ieraudzīja un atpazīna.

Kāpēc tad pārējie neatpazīna? Saprotiet, viņi bija padarīti akli. Viņi nespēja to ieraudzīt. Viņi to joprojām neredz. Un viņi to neredzēs, līdz vienā brīdī nepiedzims kā tauta. Tas...

Vārds nevar nepiepildīties. Atcerieties, Vārds nevar nepiepildīties. Nav svarīgi, cik daudz mums ir sajūtu, lai kas arī nenotiktu, šis Vārds nekādi nevar nepiepildīties. Būs tieši tā, kā Dievs to ir pateicis. Saprotat?

43 Un tā, mēs saprotam, ka tam visam ir jānotiek.

Un tieši tāpēc viņi neatpazīna Jēzu, lai gan Viņš pilnībā parādīja, ka Viņš ir Pravietis.

Pat tā necilā samariete, kas stāvēja tur pie akas... Viņš nekad nebija bijis Samarijā, Viņš vienkārši devās turp, sacīdams, ka Viņam ir jāiet tajā virzienā, un Viņš turp devās. Un tur bija tā sieviete. Un viņa tajā stāvoklī, kādā viņa bija, bija spējīgāka pieņemt Evaņģēliju, nekā tie reliģiskie priesteri un pārējie tajā laikā. Samariete pieņēma Viņu. Protams. Lūk, redzat?

Tomēr neskatoties uz to, ka visi viņu noraidīja, viens no viņu lielākajiem vīriem atzina, ka viņi zināja, ka Viņš ir Dieva sūtīts skolotājs.

44 Es nesen runāju ar vienu no visbrīnīšķīgākajiem ārstiem dienvidu štatos viņa kabinetā. Viņš ir ļoti labs speciālists Luisvilā, ļoti galants cilvēks. Un es viņam pateicu, sacīju: "Dakter, es gribu jums kaut ko pajautāt."

Viņš sacīja: "Labi."

Es sacīju: "Es esmu ievērojis jūsu medicīnisko zīmi, nūju. Uz tā ir čūska, kas ir apvijusies ap nūju. Ko tas nozīmē?"

Viņš sacīja: "Es nezinu."

Un es sacīju: "Lūk, ko tas nozīmē: tas bija Dievišķās dziedināšanas simbols; kad Mozus pacēla vara čūska tuksnesī, saprotiet, tas bija tikai simbols, tikai īstā Kristus simbols."

Lūk, šodien medicīna ir Dievišķās dziedināšanas simbols. Un, kaut arī daudzi no viņiem tam netic, īsteni labi ārsti tam tic. Kaut arī daži no viņiem tam netic, taču šī emblēma, kuru viņi ir uzlikuši, pati par sevi liecina par visuvarenā Dieva spēku, vai nu viņi tam grib ticēt vai nē. Saprotat? Tā tas ir. Uz medicīnas emblēmas ir attēlota vara čūska, kas karājas uz mieta.

45 Un tā, pievērsiet uzmanību tiem ebrejiem. Uz to cilvēku acīm bija akluma zvīņas. Viņi...viņi neko neko nevarēja ar to iesākt, tās tur bija, un uzlicis tās bija Dievs. Un tās uz viņu acīm būs līdz tam laikam, līdz pie viņiem atnāks tie apsoltie pravieši. Variet sūtīt misionārus, variet darīt visu, ko vien vēlaties - Israēls neatgriezies no grēkiem, kamēr uz skatuves neparādīsies tie pravieši, bet tas notiks pēc pagānu Draudzes Aizraušanas.

Tāpat kā vērša periods nevarētu pieņemt lauvas saucienus, jo Dievs bija pateicis Savā Vārdā, ka iznāca tieši vērša Gars. Bet reformatoru periodā iznāca cilvēks. Saprotat? Jūs tikai...

Tikai tā jūs...viņi spēs to pieņemt. Tas... Bet šobrīd viņi tur ir padarīti akli. Tas arī viss.

Tagad skatieties: taču pienāks laiks, kad ar pagāniem viss būs paveikts. Tur bija koks, kura saknes bija no ebrejiem, un tas tika nocirsts, un pagāni tika iepotēti - mežonīgais eļļas koks, un tas nes savus augļus. Lūk, kad pagānu Līgava tiks nocirsta (tas Līgavas koks, par kuru es stāstīju) un pacelsies augšup Dieva Klātbūtnē, Dievs aizmēzīs tos neticīgos pagānus maliņā (guļošo jaunavu) un no jauna veiks iepotēšanu. Viņš to ir apsoltījis izdarīt.

Bet līdz tam laikam jums vienkārši ir jāzina, kur... Ja jūs zināt, kur jūs dodaties, tad labi. Ja jūs to nezināt, nu, tad jūs maldāties tumsā.

46 Un tā. Lūk, kad tiks pievērsti ebreji - tajā periodā. Tāpat kā draudzes periodos, pateicoties svaidītā apsoltījuma spēkam, viņi pieņems Kristu, lūk, taču tikai pēc tam, kad viss būs beidzies ar pagāniem. Tagad mēs redzam, kādu vēstījumu sludinās tie divi pravieši no Atklāsmes Grāmatas 11. nodaļas. Tagad jūs skaidri redzat, ko tieši viņi darīs. Jo tas atlikums jeb tie simtu četrdesmit četri tūkstoši iepriekšnoņemto saņems Dieva Zīmogu.

47 Vienkārši izlasīsim. Tagad klausieties ļoti uzmanīgi, es gribu, lai jūs lasāt kopā ar mani, ja vien varat, jo es atsauksos uz to pēc kāda brītiņa. 7. nodaļa, tā atrodas starp Sesto un Septīto Zīmogu.

Pēc tam... Pēc tam ...(pēc šiem Zīmogiem)

Tika palaists vaļā Sestais Zīmogs, un tas ir Lielo Bēdu periods. Vai tagad visi to saprot? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Tika palaists vaļā Sestais Zīmogs, un sākās Lielās Bēdas.

Pēc tam... Pēc tam es redzēju četrus eņģeļus stāvam četros zemes stūros, turot četrus zemes vējus, lai vējš nepūstu ne pār zemi, ne jūru, ne pār kādu koku. (Četri eņģeļi!)

Un es redzēju citu eņģeli uzkāpjam no saules lēkta puses. Viņš turēja dzīvā Dieva zīmogu; viņš sauca skaņā balsī četriem eņģeļiem, kam bija dots maitāt zemi un jūru:

Nesamaitājiet zemi, ne jūru, ne kokus, kamēr mēs apzīmogosim mūsu Dieva kalpus...

Nevis Līgavu, bet "kalpus". Nevis dēlus, bet "kalpus". Israēls vienmēr ir bijis Dieva kalps. Draudze ir dēli, redziet, caur dzimšanu. Israēls ir Viņa kalps. Paskatieties, tā tas ir visur, vienmēr. Ābrahāms bija Viņa kalps. Mēs neesam kalpi. Mēs esam bērni, dēli un meitas. Jā.

...mūsu Dieva kalpus uz viņu pierēm.

Tagad skatieties.

...mūsu Dieva kalpus uz viņu pierēm.

Tad es dzirdēju apzīmogoto skaitu:...

Tagad es gribu, lai jūs klausāties uzmanīgi, ko mēs par tiem lasīsim.

...simts četrdesmit četri tūkstoši bija apzīmogoti no visām Israēla bērnu ciltīm.

48 Viņš tās šeit precīzi nosauc. Gadījumā, ja šeit kāds joprojām uzskata, ka briti ir cēlušies no zudušajām Israēla ciltīm, paklausieties, kā tas šeit tiek atspēkots. Saprotat?

No Jūdādas cilts divpadsmit tūkstoši apzīmogoti (nosaukti par cilti), no Rūbēnas cilts divpadsmit tūkstoši, no Gādā cilts divpadsmit tūkstoši.

Paskatieties...paskatieties tagad uz šīm ciltīm.

No Ašēras cilts divpadsmit tūkstoši, no Naftālas cilts divpadsmit tūkstoši, no Manasē cilts divpadsmit tūkstoši,

no Simeona cilts divpadsmit tūkstoši, no Levija cilts divpadsmit tūkstoši, no Isašāras cilts divpadsmit tūkstoši,

no Zebulona cilts divpadsmit tūkstoši, no Jāzēpas cilts divpadsmit tūkstoši, no Benjamīna cilts divpadsmit tūkstoši apzīmogoti.

49 Lūk, tur ir divpadsmit ciltis, divpadsmit tūkstoši no katras cilts. Cik ir divpadsmit reiz divpadsmit? [Sanāksme saka: "simtu četrdesmit četri tūkstoši."-Tulk.] Simtu četrdesmit četri tūkstoši. Tagad skatieties. Viņi visi bija no Israēla ciltīm. Tagad skatieties:

Pēc tam...

Lūk, te parādās cita grupa. Līgava jau ir aizgājusi, mēs to zinām. Taču paskatieties, kā parādās šī grupa.

Pēc tam es redzēju, un raugi: liels pulks, ko saskaitīt neviens nevarēja, no visām tautām, no ciltīm, tautībām un valodām stāvēja goda krēsla priekšā un Jēra priekšā, apģērbti baltās drēbēs un ar palmu zariem rokās un

sauca skaņā balsī: "Pestīšana pieder mūsu Dievam, kas sēd goda krēslā, un Jēram."

Visi eņģeļi stāvēja ap goda krēslu, ap vecajiem un dzīvajām būtnēm un metās uz sava vaiga goda krēsla priekšā un lūdza Dievu, sacīdami:

"Āmen, teikšana un slava, gudrība un pateicība, gods, vara un spēks mūsu Dievam mūžu mūžos! Āmen!"

Tad viens no vecajiem...

Lūk, šeit viņš stāv vecaju priekšā, kā mēs viņu redzējām visos Zīmogos.

Tad viens no vecajiem sacīja man: "Tie, kas ģērbti baltās drēbēs, kas viņi..."

50 Lūk, būdams ebrejs, Jānis atpazīna savu tautu, viņš ieraudzīja viņus kā ciltis. Vai pareizi? Viņš atpazīna un nosauca ikvienu no ciltīm.

Taču šeit, kad viņš ierauga šos, viņš ir tāds kā apjucis. Un vecajs to zina, tāpēc tas saka:

"Tie, kas ģērbti baltās drēbēs, kas viņi un no kurienes viņi nākuši?"

Tagad atbild Jānis:

Es viņam atbildēju: "Mans kungs, tu to zini!"

Jānis viņus nepazīna - no visām ciltīm, valodām un tautām.

Un viņš man sacīja: "Šie ir..."

Un viņš man sacīja: "Šie ir tie, kas nākuši no lielām bēdām (citiem vārdiem, Lielo Bēdu periods) un savas drēbes mazgājuši un tās balinājuši Jēra asinīs.

Tāpēc tie ir Dieva goda krēsla priekšā un kalpo Viņam dienām un naktīm Viņa templī, un Tas, kas sēd goda krēslā, mājās pie viņiem.

Tiem vairs nebūs bada, tiem vairs neslāps, ne saule, ne cits kāds karstums tos nespiedīs,

jo Jērs, kas pašā vidū, goda krēsla priekšā, tos ganīs un tos vedīs pie dzīvības ūdens avotiem, un Dievs nožāvēs visas asaras no viņu acīm."

51 Tagad mēs atvērsim...ķersimies klāt Zīmogam.

Vai ievērojāt? Viņi bija...no sākuma runa bija par Israēlu.

Bet pēc tam mēs ieraugām attīrīto draudzi, nevis Līgavu, bet draudzi, kas ir attīrīta caur bēdām (saprotat?), kā viņa šeit parādās, milzīgs daudzums īsti patiesu siržu, kas atnāca no Lielajām Bēdām. Tā nav Draudze - Viņa aizgāja jau sen, Līgava. Bet tā ir draudze.

Un tā, nedaudz vēlāk mēs redzēsim, kā Jēzus runās par Troni un kā katrs būs tiesā.

Lūk, te mēs ieraugām, ka šie cilvēki tika apzīmogoti ar dzīvā Dieva Zīmogu (vai pareizi?), tie ebreji. Kas tad ir dzīvā Dieva Zīmogs?

Lūk, es nesaucu nekādus...lai nevienu neapvainotu. Es vienkārši stāstu. Saprotat? Bet jūs zināt, ka daudzi teologi, kuri par to raksta, savos darbos apgalvo, ka Līgava ir tieši tā ar Asinīm mazgātā grupa?

Jūs zināt, ka tāpat daudzi teologi apgalvo, ka Līgava ir tie simtu četrdesmit četri tūkstoši? Ha! Kas... Šeit noteikti ir jābūt tam, kas visur iekļausies pareizi, jo šādi tas ir nepareizi.

52 Ievērojiet, mūsu brāļi no adventistiem saka, ka Dieva Zīmogs ir sestdienas ievērošana. Jūs to zināt. Taču es gribu, lai kāds atrod par to kaut vienu vietīgu Svētajos Rakstos un parāda, ka Dieva Zīmogs ir sestdiena jeb sestdienas ievērošana. Saprotat? Vienkārši kādam atnāca tāda ideja.

Bet, ja jūs izlasīsit Efeziešiem 4:30, tur ir teikts: "Neapbēdiniet Dieva Svēto Garu, ar kuru jūs esat apzīmogoti [līdz] atpestīšanas dienai," - tieši tā, kad starpniecības darbs būs paveikts un jūs atnāksiet...Kristus atnāks izpirkt Savējos. Tu esi apzīmogots ne jau līdz nākošajai atmodai - tiklīdz tu esi apzīmogots ar Svēto Garu, tas ir pabeigts darbs, Dievs tevi ir pieņēmis, un no tā vairs nekādi nevar aiziet.

Jūs teiksiet: "Nu, man Tas bija, bet pēc tam es aizgāju." Nē, jums Tā nemaz nebija.

Dievs pateica, ka Tas būs līdz pašai izpiršanas dienai. Jā, strīdieties ar Viņu, jo jūs redzat, ka tur ir sacīts: "Līdz jūsu izpiršanas dienai."

53 Skatieties. Kā toreiz bija... Kā viņi bija atlikums saskaņā ar izredzētību... (tie ebreji) ...lūk, atlikums pēc izredzētības laikā, kad bija pirmā Elijas kalpošana ebrejiem, kad Dieva roka saglabāja septiņus tūkstošus ticīgos - tāpat ir arī ar šo atlikumu, kuram pienāks laiks, un saskaņā ar izredzētību tur būs simtu četrdesmit četri tūkstoši. Tas ir, tai laikā vēstījums...noticēs vēstījumam simtu četrdesmit četri tūkstoši.

Lūk, jūs sacīsit: "O-o, nedaudz uzgaidi, brāļi, par to izredzētību es vis nezinu. Nu, es tur neko tādu neesmu lasījis."

Labi, tagad pārbaudīsim, vai tas tā ir vai nav. Paskatīsimies Mateja Evaņģēlijā, atvērsim šeit un paskatīsimies, vai mums izdosies kaut kur kaut ko par to atrast. Man šķiet, tas ir tur. Man tas šeit nav pierakstīts, bet es vienkārši atcerējos. Paņemsim pašas beigas... (30. pantu, kuru mēs izskatījām vakar vakarā) ...pašas beigas no Sestā Zīmoga, 30. pants.

54 Un tā, izlasīsim to un paskatīsimies, kas mums tur būs tālāk, 31. pants. Redzat? "Viņi ieraudzīs Cilvēka Dēlu nākam godībā." Tagad 31. pants:

Un Viņš izsūtīs Savus eņģeļus ar lielu bazūnes skaņu, un tie sakrās Viņa izredzētos no četriem vējiem, no viena debess gala līdz otram.

55 Iznāks tieši izredzētie. Kas tas ir? Lielo Bēdu periods. Tajā laikā Dievs izsauks Savus izredzētos, tas ir, ebrejus. Izredzētos. Par to stāsta Bībele. Par to saka Pāvils: "Pēc izredzētības." Pēc izredzētības būs simtu četrdesmit četri tūkstoši, kuri noticēs vēstījumam, kaut arī tur apkārt būs burtiski miljoni.

Elijas pravietošanas dienās Palestīnā bija miljoniem cilvēku, un no tiem miljoniem tika izglābti septiņi tūkstoši.

Un tā, "pēc izredzētības". Jo savā dzimtenē taču pulcējas miljoniem ebreju. Tā ir kļuvusi par valsti. Tur atradīsies miljoni, bet paņemti tiks tikai simtu četrdesmit četri tūkstoši "izredzētie". Viņi dzirdēs vēstījumu.

56 Tieši tas pats notiek pagānu Draudzē. Ir Līgava, un Viņa ir izredzēta: "Un viņš tiks izsaukts pēc izredzētības." Paskatieties, tas viss līdzībās attēlo Draudzi, pilnīgi precīzi, izredzētos ticīgos.

Pārējie netic, to uzreiz var ieraudzīt. Tu pasaki cilvēkam Patiesību, un tā tiek pierādīta ar Vārdu un pēc tam apstiprināta, bet viņš saka: "Es tam neticu."

Uzreiz var... Vairs neko nesakiet. Tā sacīja Jēzus, teica: "Tas ir kā mest pērles cūkām priekšā." Saprotat? Sacīja: "Vienkārši lieciet viņus mierā. Viņi atgriezīsies un samīs jūs zem savām kājām, viņi jūs izsmies. Vienkārši ejiet prom un atstājiņiet viņus. Ja aklais ved aklo..."

57 Nesen es devos pie viena cilvēka...tas ir, viņš atbrauca pie manis. Viņš it visur, kur vien devās, apstrīdēja Dievišķo dziedināšanu. Un viņš atbrauca un sacīja: "Es neticu tai tavai Dievišķajai dziedināšanai."

Es sacīju: "No 'manas' droši vien nebūtu nekādas jēgas, jo man tādas vispār nav." Un viņš... Es sacīju: "Bet tā, kas ir no Dieva, ir pilnīga."

Viņš sacīja: "Tādas vispār nav."

Es sacīju: "Tavi vārdi nāk par vēlu, draugs. Jā, tu esi...esi jau krietni nokavējis. Pirms dažiem gadiem tu varbūt būtu varējis par to pastrīdēties, taču tagad ir jau cits periods, tagad ir miljoniem cilvēku, kas var to apliecināt. Saproti?" Es sacīju: "Tu...tu jau esi nokavējis, draudzīņ, vari to nestāstīt."

Viņš sacīja...viņš sacīja: "Nu, lai ko tu tur nedarītu, es tik un tā tam neticu."

Es sacīju: "Protams, nē. Tu nemaz to nevari." Saprotat?

Viņš sacīja: "Sīt mani ar aklumu!" Sacīja: "Ja tev patiešām ir Svētais Gars kā Pāvilam," sacīja, "tad sīt mani ar aklumu."

Es sacīju: "Kā gan es to varētu, kad tu jau esi akls?" Es sacīju: "Tavs tēvs ir padarījis tevi aklu pret Patiesību." Es sacīju: "Tu...tu jau esi akls."

Un viņš sacīja: "Es tam neticēju. Man ir vienalga, ko tu varētu izdarīt, cik daudz pierādījumu vai ko nu tur vēl tu varētu parādīt. Es tik un tā tam neticu."

Es sacīju: "Protams. Tas nebija neticīgajiem. Tas bija tikai ticīgajiem." Lūk, kas par lietu. Saprotat?

58 Kas tas bija? Redziet, tu uzreiz saproti, ka tur nav izredzētības. Nevajag ar to ielaisties. Tieši to darīja Jēzus, Viņš sacīja: "Atstājiņiet viņus. Ja aklais ved aklo, vai tad viņi visi neiekritīs bedrē?"

Bet, kad Viņš nonāca pie tās parastās prostitūtas [Brālis Branhams uzsit gaisā knipi-Tulk.], tur uzreiz uzšķīlās uguns! Kas tas bija? - Tur gulēja izredzētā sēkla, kura to uzreiz ieraudzīja. Kad Tas nonāca pie Pētera, tur gulēja izredzētā sēkla, un viņi to ieraudzīja: "Un visi, kurus Tēvs Man ir devis (jau ir devis, pagātnes laiks), ir devis, viņi atnāks, viņi atnāks pie Manis." Ak vai! Man tas patīk! Tieši tā.

Ievērojiet, ticīgie tam tic. Neticīgie tam nevar noticēt. Tāpēc, ja kāds grib pastrīdēties par čūskas sēklu [dzimumu] un pārējo un jūs cenšaties viņiem parādīt, bet viņi negrib klausīties, tad vienkārši ejiet prom, vienkārši atstājiņiet viņus. Saprotiet, Dievs nestrīdas, un to nedara arī Viņa bērni. Saprotat? Saprotat?

59 Paskatieties, simtu četrdesmit četri tūkstoši Dieva izredzēto ebreju neklanīsies zvēra priekšā, viņa konfesionālisma vai tēlu, vai vēl kaut kā priekšā, kaut arī viņu valsts tajā laikā noslēgs ar tiem vienošanos. Izraēla noslēgs derību, taču tie simtu četrdesmit četri tūkstoši to nedarīs. Tie ir izredzētie.

Tieši tas pats šobrīd ir šeit, šajā pagānu Draudzē - tā ir izredzētā grupa. Viņus tajā draņķī nevarēs ievilkt. Viņi tam nenoticēs. Nē-nē. Tikko kā viņus apspīd Gaisma, jautājums uzreiz ir izšķirts. Viņi redz...redz, kā tas notiek, pēc tam redz, kā tas šādi apstiprinās un tiek pierādīts, un viņi skatās šeit Bībelē, redz, kā šis Vārds vienkārši piepildās. O-o, vienkārši...labāk vienkārši uzreiz lieciet viņus mierā, jo viņi tam tic un viss. Tas arī viss. Kaut arī viņi nevar to izskaidrot, taču viņi zina, ka viņiem to nevar atņemt. Tāpēc... Es... Kā jau sacīju, es daudz ko nevaru izskaidrot, taču es zinu, ka tā tik un tā ir realitāte. Hm-hm. Jā.

60 Nu, labi.

Šajā laika periodā starp Sesto un Septīto Zīmogu Viņš izsauc tos cilvēkus, par kuriem Jēzus runāja Mateja Evaņģēlija 24. nodaļas 31. pantā, kuru mēs tikko kā izlasījām. Saprotat? Šis Bazūnes, divi liecinieki no... Kad skan bazūne - tā ir bazūne, ko pūš divi liecinieki no žēlastības perioda ebrejiem. Skan viena bazūne, ievērojiet, skan viena bazūne. Viņš sacīja: "Un sāks bazūnēt." Lūk, pievērsiet tam uzmanību, 31. pants.

Un Viņš izsūtīs Savus eņģeļus (nevis vienu, tur viņi ir divi) ar lielu bazūnes skaņu...

Kas tas ir? Kad Dievs grasās runāt, skan bazūne. Tā vienmēr ir Viņa balss, tā sauc uz cīņu. Saprotat? Dievs runā. Tie eņģeļi izies ar bazūnes skaņu.

Un vai jūs ievērojāt, ka pēdējā eņģeļa vēstījuma laikā skan bazūne. Pirmā eņģeļa vēstījuma laikā skanēja bazūne, otrā eņģeļa vēstījuma laikā skanēja bazūne, kad Viņš tos sūtīja.

61 Ievērojiet, bet, kad tika pasludināti Zīmogi, tie visi bija vienā lielā Dievišķā darbībā, lai izsauktu cilvēku grupu; noskanēja viena bazūne, un tika noņemti Septiņi Zīmogi.

Ievērojiet, savāks kopā Savus izredzētos ebrejus no četrām debespusēm.

Kā mēs redzējām, Viņš pieminēja sešus Zīmogus, bet ne Septīto. Šeit Viņš par Septīto Zīmogu vispār neko nepateica, it nekur.

Redziet, 32. pantā Viņš uzreiz pievēršas līdzībām par to laiku, kad tiks izsaukti izredzētie ebreji.

62 Tagad paskatieties šurp. Redzat?

"Un Viņš izsūtīs eņģeļus ar bazūni un savāks izredzētos no četrām debespusēm." Šeit Viņš sāk...

Redziet, šeit Viņš par Septīto Zīmogu neko nepasaka. Redzat? Viņš runāja par Sesto Zīmogu; par Pirmo, Otro, Trešo, Ceturto, Piekto un Sesto.

Taču ievērojiet:

Mācaities līdzību no vīģes koka. Kad viņa zaros jau pumpuri metas un lapas plaukst, tad jūs zināt, ka vasara ir tuvu klāt.

Tā arīdzan jūs - kad jūs visu to redzat, tad ziniet, ka Viņš ir tuvu durvju priekšā.

63 Šis pēdējais...tas jautājums, kuru viņi uzdeva Viņam: "Kāda būs pastarā laika zīme?"

"Kad jūs ieraudzīsiet tos ebrejus... Kad jūs redzat, kā notiek tās pārējās lietas, jūs zināsi, kas notiek. Bet, kad jūs ieraudzīsiet tos ebrejus..." - Viņš runā ar ebrejiem! Tagad uzmanīgi. Ar kādu grupu Viņš runā, vai ar pagāniem? - Ar ebrejiem, ar ebrejiem! [Brālis Branhams klauvē pa kanceli-Tulk.] Saprotat?

Lūk, Viņš sacīja: "Jūs būsiet visu tautu ienīsti Mana Vārda dēļ," un tā tālāk.

Un tā, Viņš sacīja: "Kad ieraudzīsiet, ka tie ebreji tur sāk laist pumpurus," - kad Israēls sāks atgriezties savā valstī, kad viņi tur nonāks (Draudze būs gatava Aizraušanai), tad līdz vecās pasaules galam paliks tikai trīsarpus gadi, un tā iegrims haosā, un iestāsies Tūkstošgadu Valstība uz jaunās...jaunās zemes. Sacīja: "Jau ir durvju priekšā!"

64 Lūk, tūkstoš gadu uz zemes - tā ir tikai viena diena pie Dieva. Un cik tad būs trīsarpus gadi? - pēc Dieva laika tās būs dažas sekundes. Lūk, kāpēc Viņš sacīja: "Tuvu durvju priekšā."

*Patiesi Es jums saku, šī paaudze nezudīs (šie cilvēki, netiks iznīcināti),
tiekams tas...(kas?)*

Kurš netiks iznīcināts? Ebrejus vienmēr ir centušies iznīcināt no zemes virsas. Tas nekad neizdosies.

Taču ievērojiet. Tieši tā ebreju paaudze, kas redzēja atgriešanos atpakaļ Palestīnā, būs tā paaudze, kas ieraudzīs, kā notiks visas tās lietas. Un burtiski pēdējo divu gadu laikā tā ir kļuvusi par pilnvērtīgu valsti ar savu naudu un visu pārējo. Lūk, lūdzu.

65 Kur tad mēs atrodamies, draugi? Tagad atveras Zīmogi un viss pārējais. Mēs to visu ņemam no šī laika posma. Lūk, kas notiek. Vai redzat, kur mēs esam?

Es ceru, ka jūs to saprotat. Man nav izglītības. Es zinu, par ko es runāju, taču varbūt es nevaru to izskaidrot...izskaidrot tā, lai jūs varētu to saprast. Taču es ceru, ka Dievs paņems šos neveiklos vārdus un pareizi tos pasniegs, lai jūs zinātu, kas tas ir. Tas taču...mēs esam pie pašām durvīm. Mēs dzīvojam tieši tajā laikā. Tagad skatieties.

Redziet, Viņš uzreiz pievēršas tiem ebrejiem, un tas ir pēdējais laiks. Viņš saka, kas notiks. Mēs pat zinām, ka tagad... Mēs zinām, mēs labi saprotam, ka tās ciltis ir izkaisītas. Tās ir izkaisītas jau divarpus tūkstošus gadus. Bija pravietots, ka tās tiks izkaisītas uz četriem vējiem. Vai jūs to zinājāt? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Mēs to zinām.

Protams, mums nevajadzēs pie tā atgriezties un tajā iedziļināties, jo es gribu, lai jūs šeit ieraugāt kaut ko patiešām svarīgu, kamēr jūs neesat pārāk noguruši un pirms sagurstu es.

66 Skatieties. Mēs zinām, ka pat...ka visas ciltis, kurām bija cilšu hronoloģija vai kā nu to sauc, vai ģeoloģija jeb cilšu izvietojums, ka tas vairs nav tādā kārtībā. Tās ir izkaisītas it visur.

Ebreji, kas pulcējas Jeruzalemē, nav...viņi pat nezina savas ciltis. Viņiem vairs nav cilšu karogu un pārējā. Viņi zina vienīgi to, ka viņi ir ebreji. Bija pravietots, ka tieši tā ar viņiem notiks visā pasaulē. Lūk, viņu pieraksti tika iznīcināti. Viņi nezina.

Jūs pajautāsi: "No kādas cilts tu esi?"

- Es nezinu.

- No kādas cilts?

- Es nezinu.

Viens no Benjamina, viens no tās, bet viens no tās. Viņi nezina, no kuras viņi ir. Viņu pieraksti tika iznīcināti karos un divarpus tūkstošu gadu laikā. Viņi zina tikai to, ka viņi ir ebreji. Tas arī viss. Lūk, viņi zina, ka viņi ir atgriezušies savā dzimtenē. Viņi vēl... Ievērojiet, kaut arī viņi nezina savas ciltis, bet Dievs zina. [Sanāksme priecājas un saka: "Āmen."-Tulk.]

Kā man tas patīk! Ziniet, Viņš taču pateica, ka "visi mati uz jūsu galvas ir saskaitīti." Ak! Skatieties, Viņš neko nenozaudēs: "Es to augšāmcelšu pēdējā dienā."

Kaut arī viņi ir pazaudējuši savu...savu cilšu karogus un kas ir kas, vai nu viņi ir no turienes vai no turienes (viņi nezina, vai viņi ir no Benjamina vai no Rūbena, vai Isašara, vai no kā viņi ir), tik un tā Dievs viņus šeit aicina.

67 Tagad paskatieties, Atklāsmes Grāmatas 7. nodaļā mēs lasām sekojošo: izredzētie divpadsmit tūkstoši no katras cilts. Tur ir divpadsmit tūkstoši no katras cilts, kuri ir izredzēti, un šeit viņi ir izvietoti pareizā kārtībā. Ak vai! Kā viņi ir izvietoti? Viņi ir cilšu ierindā. Kas būs šajā cilšu ierindā? - Ne jau kurš katrs ebrejs, nē, tikai izredzētie simtu četrdesmit četri tūkstoši būs tajā cilšu ierindā. Ak vai!

Kā man gribas jums to parādīt! Mēs tajā neiedziļināsimies, taču tieši tādai būtu jābūt Draudzei - pareizā kārtībā.

68 Tagad es gribu, lai jūs esat ļoti uzmanīgi un nedaudz izlasāt kopā ar mani. Lūk, tas, ko jūs varbūt nekad neesat ievērojuši cilšu izsaukšanā. Es tikko kā jums teicu izlasīt no Atklāsmes 7. nodaļas. Lasiet kopā ar mani un pievērsiet uzmanību tām ciltīm. Atklāsmes Grāmatas 7. nodaļā trūkst Dans un Efraims, viņi nav ieskaitīti. Vai esat pievērsuši tam uzmanību? Viņus ir aizvietojusi Jāzeps un Levijs. Vai esat to ievērojuši? Dana un Efraima tur nav. Tieši tā. Bet Jāzeps un Levijs ir ieņēmuši Dana un Efraima vietu.

Kāpēc? Viņi... Visuatcerošais Dievs atceras katru Sava Vārda apsolījumu. Ak, kā man gribētos par to sludināt. Saprotat? Dievs nekad neko neaizmirst, kaut arī tā izskatās.

Kā Viņš pateica Mozum. Israēls bija nodzīvojis tur četrsimt gadus. Viņiem bija jāsagaida tas laiks. Viņš pateica Ābrahāmam, ka viņa pēcnācēji būs piedzīvotāji svešā zemē četrsimt gadus, un tad Viņš tos izvedīs ar varenu roku. Bet pēc tam Viņš pateica Mozum: "Es atcerējos Savu apsolījumu, un Es esmu nonācis piepildīt to, ko Es pateicu."

Dievs neaizmirst. Viņš neaizmirst Savus lāstus, un tāpat Viņš neaizmirst Savas svētības. Un Viņš paliek uzticīgs katram apsolījumam, ko Viņš ir devis.

Lūk, kāpēc viņu tur nav.

69 Tagad esiet uzmanīgi. Tagad izlasiet. Es gribu, lai jūs tagad izlasāt kopā ar mani. Atšķiriet 5. Mozus grāmatas divdesmit devīto pantu...tas ir, 29. nodaļu. Ir kāds iemels tam, ka tur nav minētas tās ciltis. Visam ir kāds iemesls. 5. Mozus grāmata, gribētos izskatīt 5. Mozus grāmatu. Un tā, lai Dievs mums palīdz, lai mēs to tagad saprastu. Lūk, gribētos sākt no 5. Mozus grāmatas 29. nodaļas 16. panta. Un tā, klausieties, runā Mozus:

Jūs taču zināt, kā mēs dzīvojām Ēģiptes zemē un kā mēs izgājām no to tautu vidus, kuru zemes jūs esat šķērsojuši,

un jūs esat redzējuši viņu negantības un elkus no koka un akmens, no sudraba un zelta, kas viņiem bija.

Ikviens nesa sev līdzī kaut kādu tur lietiņu, svētās Cecīlijas statuīņu, ziniet, kaut ko tamlīdzīgu. Saprotat?

Lai nav... (Paklausieties)

Lai nav jūsu vidū ne vīra, ne sievas, ne dzimtas, ne cilts, kuru sirds šodien novērstos no Tā Kunga, mūsu Dieva, un ietu kalpot šo citu tautu dieviem; lai nav starp jums nevienas saknes, kas nes indīgus augļus un vērmeles.

Un lai nenotiek, ka, šos lāstu vārdus dzirdot, kāds savā sirdī svētījas un saka: man klāsies labi, jebšu es staigāšu pēc sava stūrgalvīgā sirdsprāta...

70 Redziet, cilvēki saka: "O-o, viņš svētījas." Ziniet, pārmet krustu, krustās vai kaut kā tā, kā viņi tagad dara. Redziet, tieši tas pats. Saprotat? Un jūs redzat, ka tas ir no pagāniem, pagānisms.

...viņš svētījas savā sirdī...pēc sava prāta iedomām, lai veldzētu slāpes ar piedzeršanos. [Tulkojums no KJV Bībeles angļu val.-Tulk.]

"Dzer vien, kāda tam nozīme? Ja vien tu ej uz baznīcu, ar tevi viss ir kārtībā."

Tas Kungs par tādu neapžēlosies, bet pret tādu degs Tā Kunga dusmas un bardzība, un visi lāsti, kas ir rakstīti šinī grāmatā ("Neatņemiet no Tā nevienu Vārdu un nepielieciēt Tam nevienu." Redzat?), gulsies uz viņu, un Tas Kungs izdzēsīs viņa vārdu apakš debess.

Tas ir, kamēr viņš ir šeit uz zemes, redziet, "zem debesīm".

Un Tas Kungs viņu nošķirs postam no visām Israēla ciltīm pēc visiem derības lāstiem, kas rakstīti šinī bauslības grāmatā.

71 Tādējādi: "Ja kāds kalpos elkam vai nēsā elku uz sevis, vai svētījas pēc sava prāta iedomām un kalpo elkiem," saka Dievs, "sieviete, vīrietis, ģimene vai cilts - viņa vārds tiks pilnībā izdzēsts no cilvēku vidus." Vai pareizi? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Cik patiesi!

Tieši to pirms daudziem gadiem elkdievība izdarīja draudzē, tāpat arī šodien. Un es... Lūk, paskatieties, kā antikrists mēģināja izveidot anti-kustību. Kurš no jums zina, ka velns imi...imitē un atdarina Dieva svētos? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.]

Kas ir...kas ir grēks? - Tas ir pareizā izkropļojums. Kas ir meli? - Tā ir sagrozīta patiesība. Kas ir laulības pārkāpšana? - Tā ir nepareizi izdarīta pareiza, likumīga darbība. Saprotat?

72 Un tā, cenšoties to izdarīt, cenšoties "izdzēst vārdu"... Vai jūs ievērojāt draudzes periodos, ka tas pats zvērs, kas notur dievkalpojumu mirušu cilvēku attēliem un tā

tālāk, centās izdzēst Kunga Jēzus Kristus Vārdu un aizvietot to ar Tēva Dēla un Svētā Gara tituliem. Tā ir tā pati lieta, un par to ir paredzēts tas pats lāsts.

Tieši tā izdarīja Dans un Efraims liekulīgā Israēla ķēniņa, krāpnieka Jerobeāma laikā. Lūk, paskatieties 1. Ķēniņu grāmatas 12. nodaļā. Es zinu, mēs esam... Manuprāt, tas...tas ieliek to pamatu, uz kura mēs varam paļauties, to, ko mēs redzam. 1. Ķēniņu grāmata, es gribu izlasīt 12. nodaļas 25. līdz 30. pantus.

Bet Jerobeāms uzcēla Efraima kalnā Sihemu un apmetās tur dzīvot, un, no turienes izgājis, uzcēla Penuēlu.

Un Jerobeāms savā sirdsprātā nodomāja (redziet, viņa sirds iedomas): tagad gan ķēniņa vara atkal atgriezīsies atpakaļ pie Dāvida.

Redziet, viņš sāka baidīties, ka cilvēki varētu aiziet.

Ja šie ļaudis atkal dosies kalnup, lai upurētu kaujamās upurus Tā Kunga namā, proti, Jeruzālemē; tad arī šo ļaužu sirdis atkal atgriezīsies pie viņu Dieva un pie Rehabeāma, Jūdās ķēniņa, bet mani viņi nokauss, jo tie atgriezīsies pie Rehabeāma, Jūdās ķēniņa.

Un ķēniņš vaicāja pēc padoma un lika darināt divus zelta teļus, un sacīja ļaudīm: "Tas ir par tālu, lai ietu uz Jeruzālemi; lūk, Israēl, tavi dievi, kas tevi izveduši no Ēģiptes zemes!"

Un viņš novietoja vienu no tiem Bētelē, bet otru - Danā.

Un šis vārds kļuva par apgrēcību, jo tauta gāja gan pie viena, gan pie otra uz Danu.

73 Redziet Efraims Bētelē un Dans, viņi uzstādīja elkus, bet cilvēki gāja viņus pielūgt.

Un, lūk, mēs jau esam teju vai pie paša Tūkstošgadu Valstības perioda, bet Dievs joprojām atceras to grēku. Viņi tur nav pat uzskaitīti. Ak! Slava! [Brālis Branhams sasiņ plaukstas-Tulk.] Tikpat noteikti, kā Viņš atceras visus labos apsolījumus, Viņš atceras arī visus sliktos. Vienkārši neaizmirstiet, ka...

Lūk, kāpēc es uzskatu, draugi...es vienmēr esmu centies turēties pie šī Vārda, lai cik dīvains Tas nešķistu.

Vai redzat? Toreiz viņi par to nemaz neaizdomājās. Viņi toreiz par to nedomāja. Viņi sprieda: "Nu, nekas slikts viņiem taču nenotika. Viss ir kārtībā."

Taču paskatieties uz viņiem šeit, kad sākas šis Tūkstošgadu Valstības laiks, bet viņu vārdi un ciltis ir no tā izdzēsti, jo viņi kalpoja elkdievībai, ko Dievs ir nolādējis.

Vai tad Viņš neteica, ka Viņš ienīst nikolaītus un to Jezabeli? Turieties no tā pa gabalu. Vai tad Viņš neteica, ka Viņš nogalinās Jezabeles meitas, nododot tās nāvei, kas ir mūžīga nošķiršana no Viņa Klātbūtnes? Nekādā gadījumā tam neuzticieties. Ejiet prom no tā visa. Lūk, Dievs atceras.

74 Ievērojiet.

Bet vai jūs tur ievērojāt, ka tam bija jātiek izdzēstam? Kāpēc? - Tajā laikā apakš Debesīm nebija Upura, kas varētu iedot viņam Svēto Garu, lai viņš varētu to visu izprast. Bet tik un tā viņš darīja to, vadoties pēc saviem egoistiskajiem uzskatiem.

Bet Ecēhiēls savā vīzijā Tūkstošgadu Valstībā atkal redz viņus pilnā ierindā. Ecēhiēls. Ja gribat to izlasīt, vienkārši atzīmējiet un varēsiet to izlasīt, lai tagad ietaupītu laiku. Ecēhiēla grāmata 48:1-7, izlasiet arī 23-29. Ecēhiēls redzēja katru cilti precīzā kārtībā.

75 Labi.

Un vēl Atklāsmes Grāmatas 14. nodaļā Jānis atkal ieraudzīja viņus cilšu ierindā, tā tas ir, katru cilti savā vietā. Kas tad notika?

Atcerieties, Viņš pateica, ka viņa vārds tiks izdzēsts "apakš debess" par to, ko izdarīja tā cilts. Kamēr vien tā ir zem debesīm, tās vairs nav. Un šie simtu četrdesmit četri tūkstoši vēl ir šeit, pa ciltīm. Pareizi. Bet, redziet, viņi tika padarīti akli. Viņiem bija vienīgi vērsu un āžu upuri. Saprotat?

Lūk, ievērojiet, Viņš izdzēsa viņus "apakš debess". Bet pagāniem Svētā Gara laikā - būt pret Viņu nozīmē, ka tavš vārds tiek pilnībā aizvākts no Dzīvības Grāmatas un vairs

nevar būt piedošanas ne šajā pasaulē [mūžā], ne nākamajā. Vai pareizi? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Tāpēc, lūk, kur atrodamies mēs.

Āžu, aitu laikā Israēls, viņi...viņiem bija sava vieta. Kamēr vien viņi bija šeit uz zemes, viņu ciltis trūka. Viņi nekādi nevarēja būt iekļauti.

76 Lūk, visi... Kad Viņš šeit nosauca tos simtu četrdesmit četrus tūkstošus, viņu tur trūka. Tā tas ir. Viņi tur pat nav pieminēti - Dana un Efraima vietā ir ielikti Levījs un Jāzeps. Jūs varat to pārbaudīt, tas ir taisni jūsu acu priekšā. Redzat? Bet, lūk, pirms daudziem, daudziem gadu simtejiem tur ir Dieva apsolījums.

Un tā, kas tad notika? Viņi tika attīrīti tajā šausmīgajā Lielo Bēdu perioda laikā.

Un tā, ja Dievs grasās attīrīt to...to jaunavu, kura bija laba sieviete, bet vienkārši nespēja sadabūt Eļļu savam lukturim, un Viņš tajā laikā attīrīs viņu caur vajāšanām, tad arī tās ciltis Viņš izvedīs tam cauri tā paša iemesla dēļ un attīrīs tās Lielo Bēdu perioda laikā. Tāpēc ka tā ir attīrīšana, tā ir tiesa. Taču, redziet, viņi...pēc...

77 Un paskatieties, lūk, te parādās simtu četrdesmit četri tūkstoši pēc Israēla attīrīšanas. Un tāpat šeit parādās guļošā jaunava, attīrīta un baltās drēbēs. Redzat? Cik nevainojami! Cik tas ir brīnišķīgi.

Tieši tāpat kā Jēkabs grūtību laikā. Redzat? Viņi... Jēkabs grūtību laikā... Viņš bija rīkojies nepareizi. Taču viņš izgāja cauri attīrīšanai, jo viņš bija piekrāpis savu brāli Ēsavu. Saprotat? Viņš apmānīja, lai iegūtu pirmsdzimtības tiesības. Taču viņš izgāja cauri attīrīšanai, un tikai pēc tam viņa vārds "Jēkabs" varēja pārmainīties uz "Israēls", un tas ir prototips Dieva kārtībai šajā laikā.

78 Tagad mēs pievērsīsimies 8. pantam...tas ir, es gribēju teikt, 8. nodaļas 1. pantam. Atklāsmes Grāmata 8:1.

Es zinu, ka jūs esat noguruši. Bet vienkārši pacientieties paklausīties vēl tikai dažas minūtes. Un es lūdzu, lai Debesu Dievs mums palīdz.

Mēs nedrīkstam aizmirst, ka šis Septītais Zīmogs ir laika beigas, visa beigas. Tā tas ir. Viss, kas ir uzrakstīts izpirkšanas plāna Grāmatā, kas ir aizzīmogota ar Septiņiem Zīmogiem vēl pirms pasaules radīšanas, pilnīgi viss beidzas. Tās ir beigas, beigas šai pasaulei, kas cīnās. Tās ir beigas dabai, kas cīnās. Tās ir visa beigas. Tajā ir arī Bazūņu beigas. Tās ir Kausu beigas. Tās ir zemes beigas. Tas ir... Tās ir pat laika beigas.

Laiks beidzas. Tā ir teikts Bībelē. Mateja septītajā nodaļā... Es gribēju teikt, Atklāsmes Grāmatas septītā...10. nodaļa un 1. līdz 7. panti. Laiks beidzas. Engēlis pateica: "Laika vairs nebūs," kad tas...tajās dienās, kad notiks šis varens notikums.

Tajā laikā viss beidzas, beigās...ši Septītā Zīmoga beigās.

79 Ievērojiet. Tās ir draudzes perioda beigas. Tās ir Septītā Zīmoga beigas. Tās ir Bazūņu beigas. Tās ir Kausu beigas un pat Tūkstošgadu Valstības iesākuma beigas. Tas viss ir Septītajā Zīmogā.

Tas ir tieši kā izšaut gaisā raķeti. Tā raķete eksplodē šeit un paceļas augšup, un tad eksplodē atkal. No tās izšaujas piecas zvaigznes. Viena no tām zvaigznēm eksplodē, un arī no tās izsprāgst piecas zvaigznes, un pēc tam viena no tām zvaigznēm eksplodē un arī izšauj piecas zvaigznes. Redziet, un šādi viņa pakāpeniski izzūd.

Lūk, kāds ir Septītais Zīmogs. Tajā beidzas laiks šai pasaulei, tajā beidzas laiks tam, tajā beidzas laiks šitam, un tajā beidzas laiks arī tam. Tajā beidzas laiks. Pilnīgi viss beidzas tajā Septītajā Zīmogā.

80 Un tā, kā gan Viņš to izdarīs? Lūk, to nu mēs nezinām, vai ne? Mēs nezinām.

Tas pat ir laiks visiem šiem notikumiem un Tūkstošgadu Valstības sākumam.

Ievērojiet, šī Septītā Zīmoga noņemšana bija tik ārkārtēja, ka Debesīs iestājās "klusums uz pusstundu". Cik tas ir vareni! Ko tas nozīmē? Tās tika apklusinātas, Debesis. Veselu pusstundu tur nebija ne mazākās kustības.

Lūk, pusstunda var nelikties ilgs laiks, ja tu līksmojies. Taču, ja tu karājies starp nāvi un Dzīvību, tā šķistu kā vesela tūkstošgade. Tas bija tik vareni!

Jēzus to vispār nepieminēja, tāpat arī visi pārējie.

Jānis pat nevarēja par to rakstīt. Nē, viņam tika aizliegts to pierakstīt šeit. [Brālis

Branhams plaukšķina par Bībeli-Tulk.] Redziet, vienkārši...viņš vienkārši...viņš tikai pierakstīja, ka tas ir klusums.

81 Un divdesmit četri vecaji, kuri tur stāvēja Dieva priekšā un spēlēja uz savām arfām, viņi pārtrauca spēlēt uz arfām.

Engēļi Debesīs pārstāja dziedāt.

Aizdomājieties! Svētie ķerubi un serafi, kurus Jesaja redzēja templī, ar sešiem pāriem...tas ir, ar trīs pāriem spārnu. Ar diviem aizsedz seju, ar diviem aizsedz kājas un lido. Un dienu un nakti viņi ir Dieva priekšā, dziedot: "Svēts, svēts, svēts ir Tas Kungs Visuvarenais Dievs!" Un pat tad, kad viņi ienāca templī, tempļa stabi drebēja no viņu... viņu klātbūtnes.

Un šie svētie serafi apklusa. Engēļi pārstāja dziedāt. Hm-hm. Ak! Tie, kas lidinājās Dieva Klātbūtnē un dziedāja: "Svēts, svēts, svēts," viņi apklusa. Nebija vairs engēļu dziedāšanas, nekādas slavēšanas, nekādas kalpošana pie altāra, pilnīgi nekā. Tur bija klusums, viss apklusis, absolūts klusums Debesīs uz pusstundu.

Visa Debesu saime klusēja šo pusstundu, kad tika atvērts šis Septītā Zīmoga noslēpums izpirkšanas Grāmatā. Aizdomājieties par to. Bet tas ir atvērts. To noņem Jērs. Vai zināt ko? Manuprāt, to redzot, viņus pārņēma godbijība. Viņi pat nezināja, lūk, kas par lietu, viņi vienkārši apstājās.

Kāpēc? Kas tas ir?

82 Un tā, neviens no mums to nezina. Taču es...es izstāstīšu jums manu atklāsmi par to.

Lūk, man nav nosliece uz fanātismu. Ja tā ir, tad es to nezinu. Saprotat? Es...es neļaujos visādām aizdomīgām lietām un izdomām.

Es esmu runājis dažas lietas, kuras, iespējams, dažiem cilvēkiem šķita dīvainas. Taču, kad uzreiz pēc tam atnāk Dievs un to apstiprina, un saka, ka tā ir Patiesība, tad tas ir Dieva Vārds. Saprotat? Šādi tas var šķist dīvaini. Saprotat?

Un tā, tikpat droši kā tas, ka šovakar es stāvu uz šīs platformas, man ir atklāsme, kas atklāja, ka tas sastāv no trim daļām. Ar Dieva palīdzību es parunāšu ar jums par vienu no šīm daļām. Bet pēc tam jūs... No sākuma izlasīsim to. Lūk, ir šī atklāsme, lai sāktu to, ko es gribu jums izstāstīt, kas tas ir. Tur jau tā lieta, ka tas...tie Septiņi Pērkoni, kurus viņš dzirdēja dārdam, bet viņam bija aizliegts pierakstīt - lūk, kur ir tas noslēpums, kas atrodas aiz šiem Pērkoniem, kuri dārdēja pēc kārtas. [Brālis Branhams klauzina pa kanceli-Tulk.]

83 Un tā, kāpēc? Ziniet, pierādīsim to. Kāpēc? - Tas ir noslēpums, par kuru neviens nezina. Jānim bija aizliegts par to rakstīt, pat...pat pierakstīt par to kādu simbolu. Kāpēc? Lūk, kāpēc nebija nekādas aktivitātes Debesīs - tas varbūt būtu nejauši atklājis to noslēpumu. Vai tagad jūs to saprotat? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.]

Ja jau tas ir tik varens, tam ir jābūt iekļautam, jo tam ir jānotiek. Taču, kad Septiņi Pērkoni...

Tagad skatieties. Kad iznāca septiņi engēļi, lai pūstu savas bazūnes, bija viens pērkons. [Brālis Branhams klauvē pa kanceli-Tulk.] Kad pulcējās Israēls, skanēja bazūne. Kad "laika vairs nebūs", pēdējā bazūne, viens pērkons.

Bet šeit veseli Septiņi Pērkoni viens pēc otra: viens, divi, trīs, četri, pieci, seši, septiņi - tas ir pilnīgs skaitlis. Septiņi Pērkoni runāja viens pēc otra, tas ir, vienkārši: viens, divi, trīs, četri, pieci, seši, septiņi - pēc kārtas. [Brālis Branhams septiņas reizes klauvē pa kanceli-Tulk.] Toreiz Debesis nespēja to pierakstīt. Debesis nevar par to zināt un arī neviens cits nevar, jo nebija kam notikt. Tas ir atpūtas laiks. Tas bija tik vareni, ka arī engēļiem tas palika noslēpums.

Kāpēc? - Ja sātanam izdotos to uzzināt, tad viņš varētu izdarīt lielu kaitējumu. Tas ir vienīgais, ko viņš nezina. Lūk, viņš var iztulkot visu, ko vien vēlas, un atdarināt jebkuru dāvanu. [Brālis Branhams britiņu klusē-tulk.] (Es ceru, ka jūs to apgūstat.) [Sanāksme saka: "Āmen!"-Tulk.] Taču to uzzināt viņš nevar. Tas pat Vārdā nav ierakstīts. Tas ir pilnīgs noslēpums.

Engēļi, pilnīgi viss apklusa. Ja viņi būtu izdarījuši kaut vienu kustību, tas būtu varējis kaut ko darīt zināmu, tāpēc viņi vienkārši apklusa, pārstāja spēlēt arfas. Viss

apstājās.

84 Septiņi, pilnīgs Dieva skaitlis. Septiņi [Brālis Branhams septiņas reizes klausina pa kanceli-Tulk.], viens pēc otra. Septiņi Pērkoni runāja viens pēc otra, it kā viņi kaut ko izskaidrotu. Ievērojiet, tajā brīdī Jānis sāka to pierakstīt, bet Viņš pateica: "Neraksti to."

Jēzus par to nekad nerunāja. Jānis nedrīkstēja to pierakstīt. Eņģeļi neko par to nezina. Kas tad tas ir? Tas ir tas, par ko Jēzus sacīja, ka pat Debesu eņģeļi neko par to nezina. Saprotat? Saprotat? Viņš Pats to nezināja, sacīja, ka to zina tikai Dievs.

Taču Viņš mums sacīja, ka tad, kad mēs ieraudzīsim, kā parādās tās pazīmes... Vai tagad mēs kaut ko sākam saprast? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Labi. Ievērojiet, mēs redzam, kā parādās tās zīmes. Saprotat?

Ja vien sātans varētu to uzzināt...

85 Ja jūs gribat, lai kaut kas notiek... Nu, te jums vajadzēs noticēt man uz vārda. Ja es plānoju kaut ko izdarīt, es labāk nevienam par to nestāstu. Ne jau tāpēc, ka tas cilvēks to izstāstīs, taču to izdzirdēs sātans. Saprotat? Viņš nevar to uzzināt tur manā sirdī, kamēr Dievs to ir aizvēris ar Svēto Garu, un tad tas ir starp mani un Dievu. Saprotat? Viņš neko par to nezina, kamēr tu to neizsaki, un tad viņš to izdzird. Un es esmu centies... Es pasaku cilvēkiem, ka es darīšu to un to, un redzu, ka velns nogriež visus ceļus, ko vien var, lai nokļūtu tur pirms manis. Bet, ja es saņemtu atklāsmi no Dieva un vienkārši neko par to nerunāju, tad tas ir citādāk.

Atcerieties, sātans centīsies atdarināt. Viņš centīsies atdarināt pilnīgi visu, ko darīs Draudze. Viņš ir centies tā darīt. Mēs to redzam, skatoties uz antikristu.

Bet šis ir vienīgais, ko viņš nespēs atdarināt. Tam nebūs nekādu pakajdarinājumu, jo viņš to nezina. Un viņam to nekādi neuzzināt! Tas ir Trešais Rāviens. Viņš par to nezina pilnīgi neko! Saprotat? Viņš to nesaprot.

86 Taču zem tā atrodas noslēpums! [Brālis Branhams klauvē pa kanceli-Tulk.]

Slava Dievam Augstībā! Visu savu atlikušo dzīvi es vairs nespēju domāt kā senāk. Kad es ieraudzīju... Lūk, es nezinu, kas... Es zinu, kāds ir nākamais solis, bet es nezinu, kā to izskaidrot. Tas būs drīz. Es to šeit pierakstīju, kad tas notika (ja vien varat to šeit saskatīt): "Apstājies. Tālāk par, lūk, šejieni neej." Man nav tieksmes uz fanātismu, es vienkārši saku Patiesību.

Bet vai jūs atceraties to mazo zābaciņu, ka es vienmēr centos izskaidrot, ka dvēsele atrodas blakus tam un tam, un iekšējo sirdsapziņu, un visu pārējo. Un tas noveda vienīgi pie tā, ka sākās ļoti daudzi pakajdarinājumi: arī viņiem tagad vajadzēja turēt cilvēka roku un just vibrāciju - nu jau visiem rokās bija vibrācija.

Bet vai jūs atceraties, kā Viņš pacēla mani tur un sacīja: "Tieši tas ir Trešais Rāviens, un neviens to nezinās." Vai jūs atceraties? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Vīzijas vienmēr ir piepildījušās. Tās ir pilnīgi precīzas.

87 Tagad paskatieties. Vai atceraties to vīziju par plejādi? (Čārlij, es...lūk, kur tur esi.)

Es jums sacīju, ka šajā nedēļā notika kaut kas, ko jūs... Tas bija jums visapkārt, bet man gribējās zināt, vai jūs to ievērojāt.

Vai atceraties to plejādi vīzijā par eņģeļiem, kad es aizbraucu no šejienes, lai dotos uz Arizonu? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Vai atceraties sprediķi "Kāds ir pareizs laiks, kungī?" ["Āmen."] Vai jūs to atceraties? Ievērojiet, tur bija tikai viens varens pērkona dārdiens, un parādījās septiņi eņģeļi. Vai pareizi? ["Āmen."] Viens pērkona sprādziens, un parādījās septiņi eņģeļi.

Tad es redzēju, ka Jērs atdarīja pirmo no septiņiem zīmogiem un dzirdēju pirmo no četrām dzīvajām būtnēm sakām kā pērkona balsi: nāc [un skaties]!

Ievērojiet, viens pērkons, Septiņi Vēstījumi, kuri bija aizzīmogoti un varēja tikt atvērti tikai pēdējās dienās, šajā periodā. Vai saprotat, ko es gribu pateikt? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.]

88 Un tā, vai jūs ievērojāt noslēpumainību, kas bija šajā nedēļā? Tas bija tieši tas. Lūk, kas tas bija. Tā nebija cilvēciska būtne, ne jau cilvēks. Tie bija Tā Kunga eņģeļi. Ievērojiet.

Lūk, šeit sēž trīs liecinieki tam, ka pirms nedēļas, nedaudz vairāk kā pirms nedēļas es biju augstu, dziļi kalnos netālu no Meksikas kopā ar diviem brāļiem, kuri sēž šeit. Es rāvu nost no savām biksēm dadžus jeb sunīšus, un atskanēja tāds sprādziens, kas šķita teju vai noslaucīs kalnus. Tā ir taisnība. Es nestāstīju saviem brāļiem, taču viņi ievēroja pārmaiņas.

Un Viņš man sacīja: "Tagad gatavojies. Dodies uz austrumiem. Lūk, tās vīzijas skaidrojums." Saprotat? Un tā, lai jūs zinātu: brālis Sotmans nenošāva to dzīvnieku, kuru viņš medijs. Mēs centāmies to viņam dabūt. Un Viņš sacīja: "Šovakar tā būs kā zīme priekš tevis -viņam nekas nesanāks. Tieši tagad tev sevi ir jāvelta to eņģeļu apciemojumam." Un es biju ārkārtīgi satraukts, jūs atceraties.

Un es biju rietumos. Eņģeļi virzījās uz austrumiem. Un, kad viņi lidoja garām, es tiku aizrauts līdz ar tiem (atceraties?), virzījās uz austrumiem. [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.]

89 Un brālis Freds šeit šodien ir liecinieks, un brālis Normans. Kad mēs devāmies lejup, es teju vai pārliecināju to vīru, lai viņš paliek un atrod savu medījumu. Vai taisnība, brāli Sotman? [Brālis Freds Sotmans saka: "Āmen."-Tulk.] Jā, lūk, tur viņš stāv. Es centos pārliecināt, bet tomēr Viņš bija man pateicis: "Viņš to neizdarīs." Es vairs neko neteicu, mēs devāmies.

Kaut kā sēžot pie telts todien, kad... Tu atceries, brāli Sotman, es... (uzreiz, kā bija pateiktas dažas lietas) ...es paprasīju tev un brālim Normanam... (kur ir brālis Normans? Tur beigās.) ...lai jūs dodat vārdu, ka nestāstīsiet to, kas notika. Pareizi? [Brāļi saka: "Āmen, tā ir taisnība."-Tulk.] Vai es pagriežos un devos prom no tās telts, lūk, šādi? Vai tā ir taisnība? ["Tā ir taisnība."]

Tāpēc ka tas bija tieši tas, tieši tas arī bija, un es zināju, ka es nevarētu to stāstīt, kamēr tas nebija noticis, lai pārbaudītu, vai cilvēki to sapratīs.

90 Un vai jūs ievērojāt, ka tas viens eņģelis (es stāstīju) bija neparasts eņģelis? Viņš man šķita īpašāks nekā tie visi pārējie. Vai jūs to atceraties? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Viņi bija izvietoti plejādē - trīs pa malām un viens augšā. Un tas, kurš atradās, lūk, šeit, man vistuvāk, skaitot no kreisās uz labo pusi, sanāk, bija septītais eņģelis. Viņš bija spožāks un nozīmēja man vairāk nekā tie pārējie. Vai atceraties? Es stāstīju, ka viņam bija šādi izgrieztas krūtis un viņš, lūk, šādi lidoja uz austrumiem. Vai jūs atceraties? Un es sacīju: "Viņš mani paņēma, pacēla augšup." Vai atceraties? ["Āmen."]

91 Tas ir tieši viņš, viņam ir Septītais Zīmogs - tas, ko es esmu vēlējies zināt visu savu dzīvi. Āmen! Pārējie Zīmogi, protams, man bija ļoti svarīgi, taču, ak, jūs nevarat iedomāties, ko Tas nozīmēja, vienu reizi dzīvē! [Brālis Branham klauvē pa kanceli-Tulk.]

Es lūdzos, es saucu uz Dievu. Es..es... Pēc tām sanāksmēm Fēniksā (tie cilvēki, kas tur bija ar mani, viņi zina) es ilgu laiku paliku kalnos.

Vienu rītu es piecēlos un devos uz Sabino kanjonu, uz tiem lielajiem, klinšainajiem, augstajiem kalniem. Es tur uzkāpu. Un tur ir ļoti šaura taciņa, pēc tam tu nogriežies, pacelies augšup uz Lemona kalnu, un tas ir apmēram piecdesmit kilometru garš gājiens (tur augšā ir teju vai desmit metri sniega).

92 Un tā, augstu kalnos, ļoti agri no rīta, pirms saullēkta, ejot augšup pa to šauro taciņu, spārdot akmentīņus, es sajutu vadību pagriezties uz to pusi. Un es pagriežos un devos augšup pa tādām lielām, robainām klintīm, ak vai, daudzu desmitu metru augstumā.

Un es nometos ceļos starp šīm klintīm. Es noliku šo Bībeli un noliku šo grāmatiņu... šo pierakstu blociņu. Es sacīju: "Kungs Dievs, ko nozīmē tā vīzija? Es...es..." Es sacīju: "Kungs, tas... Vai tas nozīmē, ka man ir jāmirst?"

Jūs atceraties, kā es jums stāstīju, ka es nodomāju, ka tas varbūt nozīmē manu nāvi, jo kaut kas tā uzsprāga, ka mani teju vai gabalos saraustīja. Jūs to atceraties. Cik daudzi no jums to zina, ir to dzirdējuši? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Nu, protams, jūs visi. Un es nodomāju, ka tas, iespējams, nozīmē manu nāvi.

Un pēc tam istabā es sacīju: "Vai... Kas...kas tas bija, Kungs? Ko tas nozīmē? Vai tas nozīmē, ka man ir jāmirst? Ja tā, tad labi, savai ģimenei es neko neteikšu. Lai ar mani tā notiek, ja mans darbs ir beidzies." Es es sacīju...

Un tā, kas tas bija? Bet Viņš man atbildēja (jūs atceraties, kā es jums to stāstīju), ka tā tas nav, ka tas bija mana darba turpinājums. [Brālis Branham klauvē pa kancēl-Tulk.]

93 Ak! Ak vai! Vai saprotat? [Sanāksme saka: "Āmen."] Redzat?

Un kad es sēdēju Sabino kanjonā (Debesu Tēvs to zina), tikpat īsti, kā jūs redzējāt to piepildāmies, nonāca tie eņģeļi un apstiprināja katra vēstījuma patiesumu. Tādējādi jūs zināt, vai tas ir no Dieva vai nē. Tas jums jau iepriekš tika pateikts caur vīziju. Es nevarēju jums izstāstīt, kamēr nebija beigušies šie dievkalpojumi, jo man bija aizliegts to darīt.

Tajā rītā es sēdēju Sabino kanjonā ar paceltām rokām. Un mans... Vējš bija nopūtis manu veco, melno cepuri. Kad... Es tur stāvēju ar augšup paceltām rokām un lūdzos, es sacīju: "Kungs Dievs, ko gan tas nozīmē? Es nevaru to saprast, Kungs. Kam man ir jādara? Ja ir pienācis mans laiks doties Mājās, tad ļauj man nomirt tepat, kur neviens mani nekad neatradīs. Es negribu, lai kāds mani apraudātu, ja es nomiršu. Es gribu, lai ģimene tikai domātu, ka es vienkārši devos pastaigā. Un mani neatradīs. Noslēp mani kaut kur. Ja man ir jāaiziet, nu, tad ļauj man aiziet. Varbūt Jāzeps kaut kad atradīs šeit manu Bībeli; lai viņš To lieto. Ja ir pienācis mans laiks aiziet, tad ļauj man aiziet, Kungs."

94 Manas rokas bija izstieptas, un pēkšņi kaut kas uzradās manā rokā.

Es nezinu, nevaru to izskaidrot. Vai es aizmigu? - Es nezinu. Vai es iegāju transā? - Nezinu. Vai tā bija vīzija? - Es nevaru jums to izskaidrot. Es varu jums pateikt tikai to, ka es... Tieši tāpat kā ar tiem eņģeļiem!

Un kaut kas iekrita manā rokā. Es paskatījos, un tas bija zobens. Tam bija pārļu rokturis, ļoti skaists, un tam bija roku aizsargs no zelta. Bet asmens bija tādā kā hroma krāsā, kā sudrabs, tikai tas bija ļoti spožs. Un tas bija tik plāns un ass, ak vai! Un es nodomāju: "Cik skaista lieta!" Tas precīzi iegūla manā rokā. Es nodomāju: "Tāds skaistums, bet," sacīju, "hm, es vienmēr esmu baidījies no tādām lietām, no zobena." Es nodomāju: "Ko gan es ar to darīšu?"

Un tajā brīdī tur nodārdēja balss, kas lika ripot akmeņiem, sacīja: "Tas ir Ķēniņa Zobens!" Un tad es no tā izgāju.

"Ķēniņa Zobens." Ja būtu pateikts: "Ķēnišķīgs zobens..." Taču bija pateikts: "Ķēniņa Zobens." Un ir tikai viens Ķēniņš - tas ir Dievs, un Viņam ir viens Zobens, un tas ir Viņa Vārds, ar kuru es dzīvoju. [Sanāksme skaji priecājas-Tulk.] Tas... Lai Dievs man palīdz, stāvot šeit aiz Viņa svētās kanceles un šī svētā Vārda priekšā, kurš šeit ir nolikts. Tas ir Vārds! Āmen!

95 Ak, kādā laikā mēs dzīvojam! Cik tas ir vareni! Vai redzat šo mistēriju un noslēpumu? Trešais...

Stāvēju tur, kad tas mani atstāja, kaut kas vienkārši atnāca pie manis un sacīja: "Nebaidies." Es nedzirdēju nekādu balsi, tas bija it kā manī, runāja. Man vienkārši ir jāsaka jums taisnība, tieši to, kas notika. Kaut kas atnāca un pateica: "Nebaidies, tas ir tas Trešais Rāviens."

Trešais Rāviens, vai jūs to atceraties? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Viņš sacīja: "Tev ir bijis tik daudz atdarinātāju tam, ko tu mēģināji izskaidrot. Taču," sacīja, "nemaz nemēģini to darīt ar šo." Vai jūs to atceraties? Cik daudzi atceras to vīziju? ["Āmen."] Nu, tas ir visur, uz lentām un visur. Tas bija pirms apmēram sešiem gadiem, pirms septiņiem gadiem. Tas bija pirms septiņiem gadiem. Sacīja: "Nemēģini to izskaidrot." Sacīja: "Tas ir Trešais Rāviens, bet Es satikšu tevi tur iekšā." Vai pareizi? ["Āmen."] Viņš sacīja: "Nemēģini..."

96 Es stāvēju ar bērnu zābaciņu, kad Viņš pateica man, sacīja: "Izdari Pirmo Rāvienu, un, kad tu to izdarīsi, zivis metīsies pakaļ māneklīm." Sacīja: "Pēc tam esi nomodā par Otro Rāvienu," sacīja, "jo tās būs tikai mazas zivis." Viņš sacīja: "Pēc tam Trešais Rāviens tās noķers."

Bet visi tie kalpotāji sapulcējās ap mani, sacīja: "Brāli Branham, mēs zinām, ka tu vari to izdarīt! Aleluja, brāli Branham!" Tā arī ir, es vienmēr esmu bijis saistīts ar sludinātāju drūzmu. Saprotat? Es mīlu cilvēkus, bet viņi grib, lai tu viņiem visu izskaidro, kas ir tas un šitas.

97 Bet es sacīju: "Nu, hm...nu, es pat nezinu." Es sacīju: "Jā, es protu makšķerēt." Es

sacīju: "Pirmkārt, ir jāizdara... To ir jādara šādi: ja redzi, ka apkārt ir zivis, vajag paraustīt mānekli." (Un tieši tāda ir maksšķerēšanas taktika.) Un tā, es sacīju: "Paraustiet mānekli. Lūk, redziet, kad es parāvu mānekli pirmo reizi, zivis uzreiz metās tam virsū." Taču tās bija maziņas, tieši tādas, kādas ķēra viņi.

Un tad es sacīju: "Pēc tam tu...tu ņem..." Un es strauji izvilku to krastā. Un es noķēru zivtiņu, taču tā izskatījās kā uz mānekļa uzvilktā āda, tā vienkārši bija...tā bija ļoti maziņa.

Un tad es tur stāvēju, un kaut kas pateica: "Es taču tev teicu, ka tā nedrīkst darīt!"

Un es sāku raudāt. Es viss biju, lūk, šādi sapinies maksšķerauklā. Un es tur stāvēju raudādams, šādi nolaidis galvu. Es sacīju: "Dievs, ak, es... Piedod man! Es esmu viens mulķa cilvēks. Kungs, ne... Piedod Man." Un man bija tā maksšķeraukla.

Un rokā man uzradās bērnu zābaciņš, apmēram tik liels. Bet šņorīte, kas man bija, bija apmēram tikpat resna kā mans pirksts, nedaudz resnāka par centimetru. Bet šņores caurumiņš tajā zābaciņā bija apmēram tik liels...droši vien ne lielāks par pāris milimetriem, tā actiņa. Un es centos aizšņorēt to zābaciņu ar to resno centimetrīgo auklu. Ha!

Un atskanēja balss, sacīja: "Tu nevari iemācīt pentakostu mazuļiem pārdabiskās lietas." Sacīja: "Liec viņus mierā!"

98 Un tieši tajā brīdī Viņš mani pacēla. Viņš paņēma mani augšā un apsēdināja kaut kur ļoti augstu, kur notika kaut kāda sanāksme. Tas izskatījās pēc telts jeb kaut kādas katedrāles. Un es paskatījos, un tur malā stāvēja kaut kas līdzīgs būdiņai, kā maza mājiņa. Un es ieraudzīju, kā tā Gaisma sarunājās ar kādu virs manis - tā Gaisma, kuru jūs redzat uz fotogrāfijas. Tā aizvirpuļoja prom no manis, lūk, šādi, un nostājās virs tās telts, un sacīja: "Es satikšos ar tevi tur." Un sacīja: "Tas būs Trešais Rāviens, un tu nevienam to neizstāstīsi."

Un Sabino kanjonā Viņš sacīja: "Tas ir Trešais Rāviens."

Un ar to ir saistītas trīs varenas lietas. Un viena atvērās šodien...tas ir, vakardien, otra atvērās šodien, un ir viena lieta, ko es nevaru izskaidrot, jo tas ir nezināmā valodā. Taču es stāvēju tieši tur un to skatījos tai tieši virsū. Un tas ir Trešais Rāviens, kas tuvojas! [Brālis Branhams klauvē pa kanceli-Tulk.] Un Dieva Svētais Gars... Ak vai! Lūk, kāpēc visas Debesis klusēja.

99 Lūk, labāk es šeit apstāšos. Saprotat? Vienkārši...vienkārši jūtu aizliegumu, ka vairs par to runāt nedrīkst. Saprotat?

Un tā, vienkārši atcerieties: Iemesls, kāpēc netika atvērts Septītais Zīmogs [Brālis Branhams klauvē pa kanceli-Tulk.]... Redziet, tas netika atvērts, lai nevienam to nezinātu.

Es gribu, lai jūs zinātu, ka šī vīzija tika parādīta pirms daudziem gadiem, kad es par to vēl nezināju pilnīgi neko. Vai atceraties? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Un te nu tā ir, tieši tāpat kā tā otra, precīzi saskan ar Vārdu, tieši tā, kā tas bija. [Brālis Branhams klauvē pa kanceli.] Un Dievs zina manu sirdi, man ne reizi pat domas tādas nebija, bet te nu tas ir. Tagad ir vēlāks, nekā mēs domājam. Jā. Ak vai!

Tas parāda, ka tas ir no Dieva. Jo, redziet, tas precīzi saskan ar Dieva apsolījumiem vēstījuma beigās. Pievērsiet uzmanību. Pievērsiet tagad uzmanību, laika beigu vēstījumam, šis Zīmogs... Galu galā Viņš atvēra visus sešus Zīmogus, bet Viņš neko nesaka par Septīto. Un beigu laika Zīmogs, kad tas sākas, saskaņā ar Bībeli tas būs pilnīgs un absolūts noslēpums. Pirms tas kļuva zināms... Un atcerieties Atklāsmes Grāmatā 10:1-7, pirmais līdz septītais, 10. nodaļa 1-7 panti. "Septītā eņģeļa vēstījuma beigās būs zināmi visi Dieva noslēpumi." Mēs esam laika beigās, Septītā Zīmoga atvēršanās.

100 Lūk, kā gan es varēju zināt, pavisam nesen, pagājušajā svētdienā, tieši pirms nedēļas, kad es sludināju: "Esiet pazemīgi, esiet pazemīgi! Atcerieties, Dievs darbojas mazās lietās." Es nemaz neaptvēru, par ko īsti tas viss bija. Bet tagad es saprotu. Tas ir tik necili! Jūs domātu, ka kaut kas tāds tiktu atklāts Vatikānam vai... Taču tas atnāk tieši kā Jānis Kristītājs. Tas atnāk kā mūsu Kunga piedzimšana, kaut kādā kūtī. Slava Dievam! Goda vārds, tā stunda ir tuvu! [Sanāksme priecājas-Tulk.] Āmen! Mēs esam klāt. Ak vai!

101 Vai tagad jūs saprotat šīs Dieva vīzijas Patiesību, kāpēc septiņi eņģeļi atnesa mani

no rietumiem? Viņi nāca no rietumiem un atgriezās uz austrumiem, un atveda šurp šīvakara vēstījumam. [Brālis Branhams klauvē pa kanceli-Tulk.] Ak vai!

Lūk, tā varenā pērkona balss un tā misija, kas tika šeit īstenota, ir atklāta, ka tas... un bija pierādīts, ka tas ir no Dieva. Tikai padomāji. Es nezināju šos Zīmogus, un šajā nedēļā tie tika atklāti. Kurš gan varēja iedomāties, ka tie septiņi eņģeļi arī bija tas, bija tas vēstījums, kas izskanēja (tie eņģeļi, kuri nogādāja mani atpakaļ uz šejieni tam nolūkam). Saprotat?

Atcerieties, septītais vēstnesis bija... Septiņi vēstneši bija... Es vairāk ievēroju tieši septīto eņģeļi, viņš man šķita īpašāks nekā pārējie. Redziet, viņi stāvēja, lūk, šādi. (Lūdzu, klausieties ļoti uzmanīgi.) Bet es stāvēju šeit, un es vēroju tos pārējos...

Redziet, viena...pirmais putnu bariņš, to visas spalviņas bija izspūrušas. Vai jūs tos atcerieties? Un tie visi lidoja uz austrumiem. Bet otrs bariņš bija spilgtāki un lielāki putni, tie bija līdzīgi baložiem ar smailiem spārniem. Arī tie lidoja uz austrumiem. Pirmais Rāviens, Otrais Rāviens, bet pēc tam nākošie bija tie eņģeļi.

102 Un es stāvēju tieši tur, un notika tas sprādziens, un es skatījos uz to pusi, uz rietumu pusi, un viņi parādījās un pacēla mani tajā. Es pilnībā atslēdzos no savas domāšanas. Un viens no tiem pietuvojās, un tas bija tas, kurš man šķita tik neparasts - tas, kurš bija pa kreisi no manis, no tās puses, kur es iegāju tajā plejādē. Ja skatīt no kreisās uz labo pusi, tad sanāk, ka pietuvojās septītais eņģelis. Lūk, neaizmirstiet, septiņi vēstneši.

Vai jūs atceraties to baltā akmens piramīdu no Džuniora Džeksona sapņa, kuru es jums izskaidroju? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Redzat? Ievērojiet, tovar, kad es aizbraucu, un es... Tika parādīti seši sapņi, un tie visi bija tieši par vienu un to pašu. Pēc tam parādījās vīzija un aizsūtīja mani uz rietumiem. Bet Džuniors, viņš skatījās, kamēr... Paskatieties. Paskatieties, cik ideāli!

Es...es ceru un ticu, ka jūs atceraties, ka es mēģinu piedēvēt šo žēlastību Jēzum Kristum, kurš ir tā visa Autors; un vienīgais iemesls, kāpēc jūs vēl nekad dzīvē neesat dzirdējuši, ka es šādi runāju... Taču tā stunda tuvojas. [Sanāksme saka: "Mēs tam ticam."-Tulk.] Saprotat? Skatieties.

103 Un tā, lai jūs pārliecinātu, lai tas patiešām dziļi nostiprinās jūsos... Es grasos atkal no jums aizbraukt. Es nezinu, kurp es došos. Man ir jāsludina Evaņģēlijs citās vietās.

Bet, lai jūs neteiktu: "Es jau esmu pieklausījies visvisādu fanātismu..." Es nezinu, kā... Es nevaru tiesāt kādu citu cilvēku. Man ir jāatbild Dieva priekšā tikai par to, ko es... par sevi.

Bet vai visos šajos gados ir bijis kaut viens gadījums, kad es jums būtu kaut ko pateicis Tā Kunga Vārdā, kas būtu nepareizi? [Sanāksme saka: "Nē."-Tulk.] Un to nevar pateikt nevienam, jo es vienmēr esmu teicis tieši tā, kā Viņš teica.

Tagad es vienkārši jums parādīšu, ka tas ir pilnīgi pareizi, un to apstiprināšu.

Un tā, atcerieties: "Ja kāds būs garīgs vai pravietis, tad Es, Tas Kungs, runāšu ar viņu parādībās un atvērsos viņam sapņos," tas ir, izskaidros sapņus. Jāzeps, viņš varēja izskaidrot sapņus un runāja...un redzēja vīzijas. Pareizi? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.]

104 Tagad paklausieties, lūk, ko. Kad tas notika, Džuniors stāvēja uz lauka, uz kura bija...bija, lūk, tāda liela piramīda. Un kaut kas tur bija uzrakstīts uz akmeņiem, un es atvēru to cilvēkiem. Vai pareizi, Džuniors? [Brālis Džuniors Džeksons saka: "Āmen."-Tulk.] Apmēram gadu pirms tā notikuma.

Un tagad pievērsiet uzmanību nākamajai lietai. Es paņēmu kaut kādu stieni un to nogriezu, un iekšienē bija balts akmens, uz kura nekas nebija rakstīts. Un tajā brīdī es devos uz rietumiem. Un es sacīju viņiem visiem, teicu: "Neejiet uz rietumiem. Palieciet šeit un skatieties uz to, līdz es atgriezīšos." Es devos uz rietumiem, notika sprādziens, atgriezās atpakaļ uz austrumiem ar Svēto Garu, kas izskaidroja šo nerakstīto Vārdu. Nu, ja tas nav Pats Visuvarenais Dievs, tad es gribu zināt, kas tas ir.

Kāpēc es to visu saku, draugi? - Lai parādītu jums, ka mēs esam laika beigās.

105 Lūk, ja tie pārējie precīzi sakrīt ar Vārdu, tad arī šis precīzi sakrīt ar Vārdu! Mēs esam klāt, mēs esam beigās, draugi.

Drīz laiks beigsies. Miljoni aizies bojā. Miljoni tiks...kuri šobrīd uzskata, ka viņi ir glābti, kļūs par "lielgabalu gaļu" atomieroču ērā. Mēs dzīvojam pēdējā stundā. Caur Visuvarenā Dieva žēlastību, ar Viņa palīdzību Viņa tautai, lai viņi gaidītu drīzo Kristus parādīšanos... "Cik vēl ir atlicis, brāli Branham?" - Varbūt divdesmit gadi; varbūt piecdesmit gadi; varbūt simts gadi, es nezinu. Bet varbūt rīt; varbūt jau šovakar. Es nezinu. Un, ja kāds saka, ka viņš noteikti zina, tad viņš maldās. Saprotat? Nevienš nezina, tikai Dievs zina.

106 Un tā, skatieties. Goda Vārds, stāvot Dieva priekšā, es runāju Patiesību, ka es tos [Zīmogus-Tulk.] garīgi saskatīju, saskatīju caur Svēto Garu, un katram no tiem tika noteikta viņa vieta Bībelē.

Lūk, bet, kas ir tas lielais noslēpums, kas atrodas aiz šī Zīmoga, es nezinu. Es to nezinu. Es to nespēju izprast. Es nespēju noteikt, kas tieši...kas tieši bija pateikts, taču es zinu, ka tie bija tie Septiņi Pērkonī, kuri runāja cieši viens pēc otra, vienkārši nodārdēja septiņas reizes pēc kārtas. Un tas atklājās vēl citādāk, un es to ieraudzīju.

Un, kad es to ieraudzīju, es gaidīju izskaidrojumu. Tas tur pārlidoja, bet es nespēju to izprast. Pilnīgi pareizi. Saprotat? Redzat? Tam vēl nav pienācis pavisam īstais laiks, bet tas jau ieiet tajā ciklā. Saprotat? Tas jau tuvojas. Tāpēc jums tikai ir jāatceras, ka es runāju jums Tā Kunga Vārdā. Esiet gatavi, jo jūs nezināt, kurā stundā kaut kas var notikt.

107 Un tā, kad tas nonāks uz lentes (tieši tā tas ir), no manis droši vien novērsīsies desmit tūkstoši manu draugu, jo viņi pateiks, ka brālis Branhams mēģina sevi izcelt un taisa sevi par Dieva kalpu vai pravieti, vai vēl kaut kādu. Es vēlos pateikt jums, mani brāļi, ka jūs kļūdāties.

Es tikai stāstu jums, ko es redzēju un kas man tika pateikts. Un tagad jūs...jūs varat darīt, kā vien jums tīk. Es nezinu, kurš būs...kas notiks. Es to nezinu. Es vienīgi zinu, ka tas noslēpums ir tajos Septiņos Pērkonos. Debesīs bija klusums. Vai visi saprot? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Varbūt ir pienācis laiks; varbūt jau ir pienākusi tā stunda, kad šī varenā personība, kuras parādīšanos mēs gaidām, uznāks uz skatuves.

Varbūt šī kalpošana, caur kuru es esmu centies atvest cilvēkus atpakaļ pie Vārda, ir ielikusi pamatu. Ja tas ir tā, tad es pametu jūs uz visiem laikiem. Mēs šeit nebūsim abi vienlaicīgi. Saprotat? Ja tas ir tā, tad viņš pieaugs, bet es samazināšos.

Es nezinu, taču Dievs man deva to privilēģiju paskatīties un ieraudzīt, kas tas ir, ieraudzīt, kā tas atveras līdz noteiktai vietai. Tā ir taisnība.

108 Un es esmu pārliecināts, ka jūs ievērojāt tās lietas, kas notika šīs nedēļas laikā. Es esmu pārliecināts, ka jūs ievērojāt to Kolinsa dēliņu, kurš te gulēja, mira, pirms dažām dienām, to meitenīti ar leikēmiju.

Dieva Valstība tuvojas, un Tā arvien vairāk pāriet no negatīva uz pozitīvu, kā tas jau bija. Tam nevajadzētu būt par kļūšanas akmeni nevienam. No taisnošanas uz svēttapšanu, uz Svētā Gara kristību, bet pēc tam, lūk, šurp. Redzat? Vienkārši mēs vairāk un vairāk tuvojāmies Dievam.

Vai tad jūs, metodistu sludinātāji, neredzat, ka jūsu vēstījums par svēttapšanu bija virs tā, ko sludināja Luters?

Vasarsvētku draudzes, vai tad jūs neredzat, ka jūsu vēstījums par kristību ir daudz tālāk par to, ko sludināja metodisti? Vai jūs saprotat, ko es gribu pateikt? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.]

Nu, kā tik mums nav bijis! Un tā tas ir. Un, ja kāds nicina netaisnību, bet cilvēki saka kaut ko, kas īstenībā ir meli, nevis Patiesība, es to neciešu.

Taču es mīlu tīru Patiesību, kaut arī tā traucētu šādā vai tādā veidā. Ja tā ir Patiesība, Dievs galu galā parādīs, ka tā ir Patiesība. Un, ja Viņš to neizdarīs drīzumā, vienā no šīm dienām, tad mana vīzija bija nepareiza. Tagad jūs redzat, kur es esmu sevi nolīcis.

109 "Kad tas notiks, brāli Branham?" - Es nevaru jums to pateikt, es nezinu.

Taču vienā no šīm dienām, ja mēs vairs nesatiksīties šeit uz zemes, tad mēs satiksīties tur pie Kristus tiesas troņa. Un jūs ieraudzīsiet, ka tā atklāsme, kas man atnāca no Dieva tajā istabā (tāpat kā man bija atnākušas tās visas pārējās), ka tās...

Viens no šī Zīmoga noslēpumiem, kāpēc tas netika atklāts, bija Septiņi Pērkonī, kas runāja savās balsīs. Un te nu tas ir, pilnīgi precīzi, jo neviens par to neko nezina, tas pat nebija uzrakstīts. Tāpēc mēs esam laika beigās. Mēs esam klāt.

Es pateicos Dievam par Viņa Vārdu. Es pateicos Viņam par Jēzu Kristu, jo, ja Viņš nebūtu sūtīts kā gandarījums par mūsu grēkiem, mēs visi būtu pilnīgā grēka draņķī, bez cerības. Taču caur Viņa žēlastību Viņa Asinis attīra no visa grēka. Gluži kā tas tintes piliens balinātāja vannā - jūs nekad vairs to tinti neatradīsiet. Kad mūsu grēki ir izsūdzēti, tie tiek ielikti Jēzus Kristus Asinīs; tie vairs nekad nebūs zināmi. Dievs tos aizmirst, tie nekad nav darīti. Un kamēr vien tur guļ tas Upuris kā izpirkums par mums, tad tas ir viss...tas ir viss, kas vajadzīgs. Saprotat? Mēs...mēs vairs neesam grēcinieki, mēs esam kristieši caur Dieva žēlastību.

110 Neaizmirstiet, paši par sevi mēs droši vien būtu tikpat slikti kā agrāk. Taču, redziet, mums parādījās Dieva žēlastība, un tieši tas padarīja mūs par tiem, kas mēs esam šodien - brāļi un māsas kristieši.

Šī man bija ārkārtēja nedēļa. Es esmu noguris. Mans prāts ir noguris. Tāpēc ka es.. es esmu...es darīju visu, ko vien varēju. Un katru dienu notika kaut kas savāds. Es biju pārsteigts: es ieeju istabā, esmu tajā dažas minūtes un redzu, kā kaut kas mani pilnībā izmaina.

Un, lūk, es tur ieeju un ņemu piezīmes, ņemu doktora Smita grāmatas, Ūrija Smita, un, ak, daudzus autorus un pārējo, un lasu...lasu viņu grāmatas. Es saku: "Lūk, Sestais Zīmogs. Lūk, Ceturtais Zīmogs. Nu, ko par to raksta šis cilvēks? Viņš raksta, kas tas ir tas, šitas un tas." Ieskatos šeit un ņemu citu, tas raksta, kas tas ir tas un tas. Un šķita, ka es vienkārši... Vienkārši kaut kas negāja kopā.

111 Pēc tam es nodomāju: "Ko gan tas nozīmē, Kungs?" Un es nedaudz pastaigājos šurpu turpu. Es metos ceļos un lūdzos. Atgriežos un paņemu Bībeli, pasēžu, palasu, pastaigāju šurpu turpu.

Pēc tam pēkšņi, kad es nomierinos, lūk, tas vienkārši atveras šādi. Tad es aši satveru pildspalvu un sāku to šādi pierakstīt, visu, ko es redzu un daru. Es to šādi vēroju, līdz visu pierakstu.

Pēc tam es veltu tam visu atlikušo dienu, izpētu to un pārbaudu, vai tas sasaistās kopā visos Svētajos Rakstos. Tad... "Pārbaudiet visu." Saprotat?

Un, lūk, tas ir manā priekšā, un es domāju: "Daudziem cilvēkiem ir bijušas vīzijas, daudziem ir bijušas atklāsmes." Ja tas ir pretrunā Vārdam, tad atstāji to, tieši tā, atstāji to.

112 Un tā, pēc tam es izskatu to šādi un izskatu to šādi. Es te pierakstu visādus sīkumus. Tad spriežu: "Nu, klase priecāsies to dzirdēt, jo tas sasienu ar to un sasienu arī ar to. Nu, paskatīsimies, kas te ir teikts? Jā...jā, tas ir tieši šeit." Saprotat?

Un es izskatu to viscaur Bībelē, un šajā nedēļā es rādīju šo savstarpējo saikni. Te nu tas ir, tas ir uz magnetofona lentēm, variet tās ņemt. Un es to izdarīju, cik vien labi zināju, atrazdamies kristiešu sadraudzībā un Dieva žēlastībā pret visiem cilvēkiem caur Jēzu Kristu. Es izdarīju visu, kas vien bija manos spēkos.

Jūs bijāt vieni no vislabākajiem klausītājiem. Jūs sēdējāt tik patīkami kā neviens. Jūs nācāt šurp vienos dienā līdz pat pulksten pieciem, cik nu atvērās draudzes nams, un nesāt...lai ļautu ienākt cilvēkiem. Jūs stāvējāt aukstumā, jūs sēdējāt sniegā, jūs darījāt visu, stāvējāt gar sienām, kamēr nesāka sāpēt kājas. Es redzēju, kā vīrieši sēdēja...atdeva savu vietu sievietēm, bet citi stāvēja, lūk, šādi, sēdēja kur nu kurais.

113 Es nodomāju: "Kungs, visa..." Šī bija noslēpumaina nedēļa. Viss bija kaut kā neparasti: cilvēki nāk, redzi, kā viņi stāv uz ielas, pie logiem, durvīs, tur pašā galā, it visur, un klausās. Bet kā orators...es ne tuvu neesmu nekāds orators. Man...man pietiek prāta, lai saprastu, ka es tāds neesmu, ka es neesmu runātājs. Bet kāpēc cilvēki tā sēž un klausās? Kāpēc viņi to dara? - Viņi nenāk tāpēc, lai paklausītos tādu cilvēku kā es. Bet viņi nāk, tāpēc ka tajā ir kaut kas, kas pievelk cilvēkus. Tā tas ir. Saprotat? Tajā ir kaut kas, kas viņus pievelk.

Kā mana sieva stāvēja šeit uz platformas un dziedāja, kad vēl tikai sāku.

No rītiem un vakariem, no ziemeļiem dienvidiem

Uz kāzām tie nāk, Pats Ķēniņš tos lūdz
Ņemt vietu starp cienīgiem;
Tie kopā nu pulcējas Un Godībā savācas,
Lai kā dārgakmeņi Viņa kronī spīdētu.

114 Vienmēr paturiet to prātā: būt dārgakmenim Jēzus Kristus kronī. Pāvils sacīja Draudzei: "Jūs esat dārgumi, dārgakmeņi Viņa kronī." Mums ir jābūt dārgakmeņiem Jēzus Kristus kronī.

Mums nekad nevajadzētu piedēvēt to kādam cilvēkam. Aizmirstiet par mani. Es esmu jūsu brālis, caur žēlastību izglābts grēcinieks, kurš nav cienīgs dzīvot. Tā ir visīstākā patiesība. Es to nesaku, lai būtu pazemīgs - tie ir fakti. Manī nav nekā, vispār nekā laba.

Taču Dieva žēlastība ļāva manām nabaga acīm, kuras jau zaudē savu spožumu, ieskatīties aiz laika priekšvara un ieraudzīt to, kas atrodas tur, un atgriezties atpakaļ.

115 Kad es vēl biju puisēns, es mīlēju cilvēkus. Es vienmēr gribēju, lai kāds mīl mani un parunā ar mani. Neviena to negribēja, jo manai ģimenei bija slikta slava. Neviena negribēja ar mani runāt.

Taču, kad es atdevos Dievam, tad... Mūsu radinieki nāk no ģimēm. Es domāju: "Varbūt... Viņi visi bija katoļi, varbūt iet uz turieni?" Es devos uz turieni, un tur par Viņu runāja tā. Es devos uz Pirmo baptistu draudzi, bet tur par Viņu runāja citādāk.

Es sacīju: "Kungs, kaut kur taču ir jābūt patiesajam ceļam."

Un Kaut Kas pateica: "Tas ir Vārds."

116 Es turējos pie tā Vārda. Paskatieties uz visām vīzijām, it visur.

Tajā dienā, kad es ieliku tur to stūrakmeni un ieliku to iekšā, es tur uzrakstīju, ko tajā rītā Viņš parādīja man vīzijā: "Uzstāties laikā, nelaikā, norāj, brīdini, paskubini ar visu pacietību un mācību. Jo nāks laiks, kad viņi nepanesīs veselīgo mācību, bet uzkraus sev mācītājus pēc pašu iegribām, kā nu ausis niez, un novērsīs ausis no patiesības, bet piegriezīsies pasakām." Un es ieraudzīju, ka tie divi koki, pie kuriem es stāvēju, tieši to arī izdarīja. Pareizi. Un te nu mēs esam. Un tā ir taisnība.

117 Lūk, un jūs ne...

Atcerieties. Atļaujiet vēl reizi jūs pamācīt. Nesakiet nevienam: "Paldies," vispār nevienam. Nesakiet... nedomājiet, ka kāds kalpotājs vai vēl kāds, kāds mirstīgs cilvēks, ka viņā ir kaut kas labs, jo tā tas nav, lai kas viņš arī nebūtu. Nevienā cilvēkā nav nekā laba. Tā tas ir.

Ja šeit stāvētu vairākas taures, un uz vienas no tām vajadzētu nospēlēt kaut kādu mūziku, tad to darītu cilvēks. Jo šīs taures taču ir pilnībā mēmas. Tas taču ir cilvēks, kas var likt skanēt taurei, kas zina, ko viņš dara, kurš paņem tauri rokās. Pašai taurei ar to nav nekāda sakara. Skaņa nāk no tā saprāta, kas tur to rokās. Tā tas ir. Tāpēc visas taures ir vienādas.

Visi cilvēki ir vienādi. Visi kristieši ir vienādi.

118 Mūsu vidū nav neviena liela cilvēka. Mēs neesam ne lieli vīri, ne lielas sievas. Mēs visi esam brāļi un māsas, visi vienlīdzīgi, viena un tā pati kategorija. Mēs neesam nekādi "lielie". Neviena netaisa otru lielāku par citu, tā nekad nevajag darīt. Nē-nē. Mēs visi esam tikai cilvēki.

Necentieties to visu izskaidrot. Nemēģiniet kaut ko uzsākt, tikai dzīvojiet neatlaidīgu dzīvi, slavējot un godinot Jēzu Kristu. Vai tagad visi saprata? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Āmen. Mīliet Viņu no visas sirds. Vai jūs tā mīlat? ["Āmen."]

Viņu mīlu es (es tā darīšu!), Viņu mīlu es,

Jo Viņš pirmais mīlēja.

Un glābšanu man Golgātā

Viņš nopirka.

119 Slava Dievam! Vai visi to saprot visā pilnībā? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Vai visi tic? ["Āmen."] Vai atceraties, kā es teicu pašā sākumā: "Kas ir ticējis mūsu

sludināšanai? Kuram Tā Kunga elkonis ir atklājies?" Vai Viņš jums ir atvēris Savu žēlastību, Savu labestību? ["Āmen."] Āmen. Vienkārši atcerieties, mīliet Viņu no visas sirds.

Tagad es došos atpakaļ uz mājām. Ja Dievs dos, es atgriezīšos šurp apmēram pirmajā jūnijā.

Varbūt, ja Dievs to ieliks manā sirdī, varbūt kaut kad šīs vasaras sākumā, piemēram, jūnijā vai vēl kaut kad, varbūt rudens sākumā, ja Tas Kungs aizkavēsies, es gribētu atkal atbraukt un veltīt vēl septiņus vakarus pēdējām septiņām Bazūnēm. Vai jūs to gribētu? Vai gribētu? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Vai jūs lūgsiet par mani, lai Dievs man palīdz? ["Āmen."] Labi.

Līdz mēs atkal tiksimies, neaizmirstiet šo veco, labo dziesmu.

Viņu mīlu es, Viņu mīlu es,

Viņš pirmais mani Mīlēja.

Un glābšanu man Golgātā

Viņš nopirka.

Tagad es vēlos, lai jūs noliecat savas galvas. Es gribu palūgt par jums. Pirms gans atlaidīs sanāksmi, es gribu par jums palūgt.

120 Mūsu Debesu Tēvs, lai cilvēki, Kungs, saprot. Un es esmu pārliecināts, ka daži nesaprot. Taču, Tēvs, lai viņi...viņi zina mērķi un lai viņi saprot, Tēvs, ka...ka tas viss ir atklāts tikai tāpēc, ka tā ir Tava žēlastība viņiem. Un es vēlos pateikties Tev, Kungs, par zināšanām, ka mēs varam zināt šīs lietas, kuras Tu mums esi atklājis.

Un es lūdzu par ikvienu, kas atrodas šeit, ikvienu, kas piedalījās šajās sanāksmēs. Ja ir kāds, kurš netic, Kungs, tad lai viņi kļūst ticīgi.

Es lūdzu par visiem, kas klausīsies šos vēstījumus no lentēm. Un, ja tā nokļūs (un tās tas, bez šaubām, notiks) daudzu neticīgo mājās un dzīvesvietās, kuri tam nepiekritīs, taču, Tēvs, es lūdzu par katru, lai pirms viņi pateiktu kādu zaimojošu vārdu, lai viņi sākumā apsēstos un izpētītu Svētos Rakstus par to, kas bija izteikts. Un pēc tam pasaka Tev, ka viņi patiešām ir patiesi un vēlas zināt, vai tā ir Patiesība vai nē. Un es lūdzu par viņiem, Tēvs.

121 Un es lūdzu par tiem, kuri stāvēja gar sienām, kuri stāvēja uz ielas, kuri sēdēja mašīnās, par bērniņiem un par visiem, kuri bija zālē. Un par pilnīgi visiem, Kungs, es lūdzu par viņiem.

Un es lūdzu, lai Tu atbildi uz manām lūgšanām, lai Tu viņus svētītu. Vairāk par visu, Kungs, dāvā katram mūžīgo Dzīvību. Es lūdzu, lai neviens no viņiem neaiziet pazušanā, it neviens.

Un, Tēvs, mēs nezinām, kad būs tas varenais notikums. Taču, kad mēs redzam, kā parādās tās zīmes un Rakstos aprakstītie notikumi, tas ārkārtīgi brīdina mūsu sirdis. Un es lūdzu, Tēvs Dievs, lai tu mums palīdzi.

Es lūdzu, lai Tu palīdzi mūsu dārgajam draudzes ganam, brālim Nevilam. Piepildi viņu, Kungs, ar žēlastību un piepildi viņu ar spēku un sapratni, lai viņš varētu ņemt šo uzkrāto Barību un barot Dieva jērus.

Kungs, es lūdzu, lai tu sargā mūs no slimībām. Lai ir tā, ka tad, kad cilvēki saslims, viņi atcerētos, ka uz altāra kā izpirkums guļ īstās un visam pietiekošās Kunga Jēzus Asinis. Un es lūdzu, lai viņi uzreiz kļūtu veseli.

Un es lūdzu, lai Tu sargā viņus no sātana spēka, kurš atņem viņiem drosmi vai cenšas izdarīt tā, lai viņi izveidotu kultus, vai... Vienkārši sargā viņus no visiem naidīgiem spēkiem, Kungs. Dari mūs svētus Savam Vārdam. Dāvā to, Kungs.

122 Vēl, Kungs, es lūdzu, lai Tu palīdzi man. Es...es jau sāku izdzist, Kungs. Es zinu, ka man vairs nevar būt daudz laika atlicis. Un es lūdzu, lai Tu palīdzi man, ļauj man būt uzticīgam, Kungs, un godīgam, un patiesam, lai es varētu nest vēstījumu tik tālu, cik man tas ir paredzēts. Un, kad pienāks mans laiks atpūsties un es nokļūšu pie tās Upes, un viņi nāks virsū, ak, Dievs, ļauj man būt spējīgam nodot šo veco Zobenu kādam citam, kas būs ar To godīgs, Kungs, un nesīs Patiesību. Dāvā to, Kungs. Bet līdz tam laikam palīdzi man būt stipram un veselam, un drosmīgam.

Palīdzi manai draudzei. Svētī mūs visus, Kungs. Mēs esam Tavi. Mēs tagad jūtam, ka Tavs Svētais Gars ir mūsu vidū. Mēs ticam, ka Tu atbildēsi uz mūsu lūgšanām. Jo mēs atdodamies Tev līdz ar tavu Vārdu kalpošanai uz visu to laiku, kas mums vēl ir atlicis šeit uz zemes, Dieva Dēla, Jēzus Kristus, mūsu iemīļotā Pestītāja Vārdā un Viņa slava. Āmen.

Viņu mīlu... (Lai Dievs jūs svētī!)

...Viņu mīlu es (ar visu savu sirdi),

Viņš pirmais mani mīlēja...

123 SEPTĪTĀ ZĪMOGA TURPINĀJUMS

[Sākotnēji brālis Branhams nedarīja pieejamu audio ierakstu no paragrāfiem nr. 261-374. To vietā viņš ierakstīja citu šīs svētrunas noslēgumu pirmdienā, 1963. gada 25. martā. Tālākie paragrāfi nr. 377-414 kļuva par autorizēto magnetofona lentas "Septītais Zīmogs" noslēgumu izplatīšanai tajā laikā. Tālākais teksts (paragrāfi nr. 377-414) ir toreiz pievienotais turpinājums 261. paragrāfam-Tulk.]

124 Un ir labi, ka viņš neko par to nezina, tāpēc ka, ja viņš uzzinātu, tad viņš to atdarinātu. Tieši tāda ir viņa viltība.

Tieši tāpēc Dievs tik ļoti noslēpa to no visas pasaules, pat no Debesīm, ka to vienkārši nav iespējams saprast, ja vien pats Dievs to neatklās.

Un tā, es gribu, lai jūs tagad pievērsāt uzmanību, ka Sestajā Zīmogā...ka Sestajā Zīmogā bija trīskāršs mērķis.

Trīskāršs mērķis bija jātniekos. Trīskāršs mērķis bija visās tajās lietās.

Tas atkal mūs atved pie trijniekiem un septītniekiem. Redziet, Septiņi Zīmogi, Septiņi Kausi un tā tālāk.

125 Trijniekos un septītniekos, kas ir Dieva matemātikas skaitļi, lai atklātu Viņa Vārdu.

Lūk, paskatieties, kā piemēram, ar jātniekiem...izjāja trīs zirgi. Viens no tiem bija balts, otrs bija sarkans, trešais bija melns. Bet pēc tam ceturtajā zirgā, tie visi bija sajaukti kopā. Redzat? Trīskāršs mērķis.

Un tā, Dievs izdarīja to pašu. Dievs izdarīja to pašu, kad sūtīja Savu lauvu, kas bija Viņa Vārds, lai cīnītos ar antikristu.

Pēc tam mēs redzam, ka Viņš sūtīja vērši ciešanu perioda laikā, upurēšanas dzīvnieku. Un tajā ciešanu periodā viss, ko varēja izdarīt cilvēki, bija tikai strādāt, vergot un atdot sevi kā upuri.

126 Pēc tam mēs noskaidrojām, ka nākamajā periodā, kas bija reformatoru periods, Dievs izsūtīja cilvēka gudrību, dzīvo būtni ar cilvēkam līdzīgo galvu, un tas bija tas spēks, kas izpaudās reformatoros.

Vai jūs ievērojāt, ka katrs... Nav brīnums, ka cilvēki mūsu laikā joprojām dzīvo it kā pagātnē, kā reformatoru periodā, jo viņi redz visu tā, kā to redz garīdzniecība, viņi to redz tā, kā to ir iemācījuši garīgie semināri. Bija laiks, kad tāds bija Dieva ceļš, taču mums tā jau ir pagātne.

127 Šobrīd mēs esam ērgļa periodā, kad atklāsmei ir jātiek atklātai, pilnīgi visam. Salīdziniet to tagad ar Atklāsmes Grāmatas 10. nodaļu, no 1. līdz 7. pantam. Un šeit mēs ieraudzīsim, šajā Atklāsmes...Atklāsmes Grāmatā 10:1-7, ka tajās dienās, kad skanēs septītā eņģeļa vēstījums, tam ir jānovēd līdz galam visi Dieva noslēpumi.

Lūk, mēs šeit redzam arī to, ka Sestajam Zīmogam, kurš tagad ir atvērs, bija trīskāršs mērķis. Lūk, kāds bija šis mērķis.

Pirmkārt, guļošajai jaunavai vajadzēja iziet Lielo Bēdu periodu, lai šķīstītos. Viņai bija jāattīrās no saviem neticības grēkiem un no tā, ka viņa nepieņēma vēstījumu. Tas ar viņu tika izdarīts Lielo Bēdu periodā. Mēs redzam, ka galu galā viņi nokļuva šeit Atklāsmes Grāmatas 7. nodaļā, šeit starp 6. un 7. nodaļu - viņa bija attīrīta un viņai bija iedotas drēbes.

128 Lūk, tā nav Līgava, bet draudze - šķīsti cilvēki, kuriem...kuriem, iespējams, nebija iespējas saņemt vēstījumu vai arī kaut kādā veidā viņi bija padarīti akli caur šiem viltus praviešiem. Un viņiem...viņiem nebija iespējas, kaut arī savās sirdīs viņi bija patiešām

patiesi. Un Dievs zina viņu sirdis. Un šeit viņi tiek attīrīti tajā laikā.

Pievērsiet uzmanību vēl vienam šķīstīšanas laikam - tas būs Israēlam, kad viņi sapulcēsies kopā. Tā ir otrā daļa. Lielo Bēdu periodā Dievs attīrīs Israēlu. No tiem miljoniem, kuri sapulcēsies, tiks izraudzīti simtu četrdesmit četri tūkstoši, un viņi tiks attīrīti - Dievs attīra Israēlu.

129 Nemiet vērā, ka visa zeme tiks šķīstīta. Būs tāda lieta, ka mēness, zvaigznes un... visa daba tiks attīrīta. Vai jūs redzat, kas tas ir? Zeme atjaunosies, tiks attīrīta, sagatavota Tūkstošgadu Valstībai. Tūkstošgadu Valstība tuvojas, un, redziet, it visam, kurā ir kaut nedaudz netīrības, ir jātiek attīrītam Sestā Zīmoga laikā.

Un tā, vai jūs ievērojāt? Kad tiek atvērts Septītais Zīmogs, tas arī ir trīskāršā noslēpumā. To es jau...es par to runāšu un jau esmu runājis, ka tas ir Septiņu Pērkonu noslēpums. Šo noslēpumu atklās Septiņi Pērkonu Debesīs. Tas būs tieši tad, kad nāks Kristus, jo Kristus sacīja, ka neviens nezina, kad Viņš atriezīsies.

130 Vai ievērojāt, kad ebreji Viņam to pajautāja? Zinot... Kad mēs salīdzinām šo Rakstu vietu ar Mateja 24. nodaļu, ar Septiņiem Zīmogiem, par Septīto Zīmogu nekas nebija pateikts. Tāpēc ka, redziet, Kristus sacīja, ka to zina tikai pats Dievs, pat ne eņģeļi. Nav nekāds brīnums, ka tas netika pierakstīts. Redziet, viņi apklusa, nekas tajā laikā nenotika. Eņģeļi to nezina. Neviens nezina, kad Viņš nāk.

Tāču būs...būs Septiņas šo Pērkonu Balsis, kas atklās šo lielo atklāsmi tajā laikā. Tāpēc es ticu, ka mums, kuri... Ja mēs to nezinām un ja mēs... Tas nebūs zināms līdz tam laikam. Taču tas tiks atklāts tajā dienā, tajā stundā, kad tam ir jātiek atklātam. Tāpēc tas, kas ir jādara mums - mums ir jābūt cieņas pilniem Dieva priekšā un jākalpo Viņam, un jādara viss, ko vien mēs zinām darīt, un jādzīvo labu, kristīgu dzīvi. Lūk, te mēs ieraugām, ka Sestais Zīmogs tika mums atvērts, mēs to redzam. Un mēs zinām, ka šis Septītais Zīmogs nevar tikt ņemts publiski, līdz pienāks tā stunda.

131 Un tā, bija kāds iemesls, kāpēc Dievs Jāva nodārdēt tām Septiņām Balsīm, jo tam ir jāatnāk. Saprotat? Mēs taču redzam, ka Kristus, Jērs, paņēma rokā Grāmatu un Viņš atvēra šo Septīto Zīmogu. Taču, saprotiet, tas ir apslēpts noslēpums, neviens to nezina. Taču tas...tas tieši saskan ar Viņa teikto, ka neviens nezina par Viņa Atnākšanu. Un tāpat viņi nezina par šo Septiņu Pērkonu noslēpumu. Tāpēc, redziet, tas viss ir savstarpēji saistīts.

Lūk, cik daudz mēs šodien no tā saprotam, jo viss pārējais ir pilnībā atvērts, bet šis nav atvērts. Bet sēžot savā istabā es to izdzirdēju...tas ir, nevis izdzirdēju, bet ieraudzīju, kā tas atveras līdz šiem Septiņiem Pērkoniem. Lūk, cik tālu mēs varam aiziet, līdz turieni.

Lūk, es ceru, ka katrs un ikviens no jums kalpos Dievam un rīkosies pareizi, un mīlēs Viņu visu savu dzīvi, un kalpos Viņam. Bet par pārējo Dievs parūpēsies.

132 Tagad mēs šeit redzam nokomplektētus, caur Dieva žēlastību, visus šo sešu Zīmogu noslēpumus, kuri agrāk bija aizzīmogoti, un mēs šeit saprotam un zinām, ka Septītais Zīmogs nebūs zināms publiski.

Lūk, Viņa Atnākšana, Viņa Atnākšanas stundā, kad būs zemes iznīcināšana, kā jūs zināt, Viņš... Sacīja: "Kāda būs pastarā laika iestāšanās zīme?" Mateja 24. nodaļā, kur viņi uzdeva Viņam šo jautājumu. Viņš sāka par to runāt. Viņš pateica, ka Israēls tiks savākts kā tauta, 31. pantā, Mateja Evaņģēlijs 24:31. Bet pēc tam Viņš sāka runāt līdzības. Saprotat? Pēc tam jūs redzat... Mācieties līdzību no vīģes koka. Kad viņa zaros jau pumpuri metas un lapas plaukst, tad jūs zināt, ka pavasaris ir tuvu klāt. Un kad jūs visu to redzat, tad ziniet, ka laiks ir tuvu."

133 Redziet, Israēls pulcējas savā dzimtenē. Taču ievērojiet, ka Viņš nepieminēja šī Septītā Zīmoga atklāšanos.

Un šeit, kad Septītais Zīmogs...kad Viņš to atvēra, Viņš atkal to izlaida. Redzat? Tāpēc mēs redzam, ka tas ir pilnīgs noslēpums, un tādejādi vēl nav pienākusi tā stunda, lai šis noslēpums kļūtu zināms. Tādējādi mēs esam atnākuši līdz šai vietai, bet viss pārējais kļūs zināms apmēram tai laikā, kad Jēzus atkal parādīsies uz zemes pēc savas Līgavas, vai, lai kas arī tajā laikā nenotiktu. Bet līdz tam laikam vienkārši visi lūgsimies, dzīvosim labas, pareizas kristiešu dzīves, gaidīdami Viņa Atnākšanu.

134 Lūk, ja šī lente kaut kur nokļūs, kādu cilvēku rokās, nemēģiniet uztaisīt no tā kaut

kādu "ismu". Dariet tikai vienu - vienkārši turpiniet kalpot Dievam. Tāpēc ka šis lielais noslēpums ir tik liels, ka Dievs pat neļāva Jānim to pierakstīt. Tas nodārdēja, bet Viņš, zinot to, apsolīja mums, ka tas tiks atklāts. Taču līdz šim brīdim tas nav atklāts.

135 Un tagad mēs esam pateicīgi Dievam par to, ko Viņš mums parādīja. Jau astoņas dienas es sēžu tur istabā. Un to vēstījumu, kuru es jums tikko kā izskaidroju, daudzi no jums šeit sapratīs. Un es jau teicu, ka visu šo laiku notika kaut kas garīgs, un es biju pārliecināts, ka jūs to neievērosiet. Bet, lūk, kas tas ir: tas ir pilnīgs apstiprinājums tam, ka šis Rakstu skaidrojums ir Dieva sūtīts.

Jo, pirms mēs vispār sākam tajā iedziļināties un es aizbraucu uz rietumiem, reiz Tas Kungs parādīja man vīziju, vienā rītā apmēram pulksten desmitos. Un es atnācu un šeit to izskaidroju, ka es to redzēju, bet es nezināju, kas tas ir. Tā bija septiņu eņģeļu plejāde. Mēs to atceramies. Tā ir ierakstīta lentā, kas ir nosaukta "Kāds ir pareizs laiks, kungi?" Lūk, tas ir tieši tas, ko jūs redzat šobrīd.

136 Septiņi eņģeļi... Es biju rietumos.

Jūs atceraties, tie mazītiņie vēstneši, viņi lidoja uz austrumiem. Nākamie vēstneši, baloži, nedaudz lielāki putni - tie devās uz austrumiem. Un pēc tam es paskatījos... Viņu visu laiku bija ar mani. Tas bija tas Pirmais un Otrais Rāviens.

Un tā, trešie parādījās no rietumiem, nesdamies uz priekšu milzīgā ātrumā, un viņi paķēra mani augšā, tas ir, atgriezās atpakaļ uz austrumiem ar šo Septiņu Zīmogu noslēpumu. Tieši tā, kā bija pateikts Džuniora Džeksona sapnī, kuru Tas Kungs toreiz man ļāva viņam iztulkot: tās piramīdas iekšpusē bija balts akmens, uz kura nekas nebija rakstīts. Lūk, kāpēc man vajadzēja doties uz rietumiem - lai savienotos ar šo eņģeļu vēstījumu, lai atgrieztos atpakaļ šurp un atvērtu to draudzei. Atcerieties, es sacīju: "Nākošās lietas, kas notiks, būs šeit draudzē." Tieši tā tas ir.

137 Es gribu, lai jūs pievēršat uzmanību vēl vienai lietai, kas notika. Ja jūs klausīsieties lentu "Kāds ir pareizs laiks, kungi?", jūs ievērosiet, ka viens eņģelis bija man ļoti nozīmīgs. Pārējie no tiem izskatījās parasti, bet tas eņģelis bija ievērojams. Viņš atradās pa kreisi no manis tajā plejādē, kurai bija piramīdas forma.

Un atcerieties, tieši piramīdā bija tas noslēpumainais baltais akmens, uz kura nekas nebija rakstīts. Un eņģeļi paņēma mani tajā piramīdā, kas bija veidota no viņiem pašiem, Dieva noslēpumos, kas bija zināmi tikai viņiem. Un tā, tie bija tie vēstneši, kas atnāca izskaidrot šo piramīdu jeb šo vēstījumu par šo Septiņu Zīmogu noslēpumu, kas atrodas piramīdas iekšpusē.

138 Lūk, tas eņģelis, kurš atradās pa kreisi no manis, īstenībā sanāk pēdējais jeb septītais eņģelis, ja skaita viņus no kreisās uz labo, jo viņš atradās pa kreisi no manis; es skatījos uz viņu rietumu virzienā, bet viņš gāja uz austrumiem, sanāk, no kreisās puses. Tādējādi sanāk, ka tas ir pēdējā eņģeļa vēstījums, ļoti nozīmīgs. Atcerieties, kā es sacīju, ka viņam...viņa galva bija pacelta, un lieli, asi spārni, un kā viņš pielidoja taisni pie manis. Lūk, tas ir šis Septītais Zīmogs. Tas joprojām ir kaut kas nozīmīgs. Un mēs esam... Mēs vēl pagaidām nezinām, kas tas ir, jo nav atļauts to atvērt.

Taču katrs no jums, kas bija sanāksmēs, ievēroja, kādas tās bija sanāksmes! Tāds iespaids, it kā visi sēdētu uz solu malīņas. Un visi tie, kas šeit stāvēja ārā no pulksten vieniem, diviem dienā, gaidot, kad atvērsies durvis, lai varētu apsēsties šeit priekšā. Stāvēja gar sienām, rokas un kājas rāva krampjos un tā tālāk.

Kas tas ir? - Tas bija Svētais Gars, Kurš sūtīja lejup šos vēstnešus, un viņi mums to atklāja. Un turklāt ievērojiet, cik precīzi tas viss sakrita ar Vārdu.

139 Un vēl, lai darītu jums zināmu, ka tā ir Patiesība, Viņš pareģoja to apmēram... apmēram divus mēnešus (vai vairāk), pirms tas notika. Jo es devos uz rietumiem, to nezinādam, bet atgriezos šeit ar skaidrojumu, kuru Viņš man iedeva. Bet atcerieties, vīzijā...kad Viņš paņēma mani augšā, Viņš man tajā vīzijā neko nepaskaidroja. Es biju pārbijies, baidījies, ka nomiršu, iešu bojā tā sprādziena laikā. Vai redzat? Viņi nevarēja to izdarīt.

Izskaidrojums atnāca tieši tad, kad man tas bija vajadzīgs, tas bija istabā, un es to nodevu tieši tā, kā Viņš to iedeva man.

Tagad jūs redzat, draugi, ka vīzijas vienmēr piepildās. Tās vienmēr ir neklūdīgas. Tās ir pilnībā pareizas.

Lūk, vīzijām pieskaitot Vārdu, pieskaitot vēsturi, pieskaitot draudzes periodus, tas viss saplūst vienā. Tāpēc es patiesi varu pateikt, ka, cik nu es saprotu un saskaņā ar Dieva Vārdu, un ar vīziju, un atklāsmi - ka šis skaidrojums ir TĀ SAKA TAS KUNGS.

Un tā, lai Tas Kungs bagātīgi svētī jūs visus un ikvienu, kad mēs tagad piecelsimies un dziedāsim to veco, labo draudzes dziesmu. Lai Dievs svētī ikvienu no jums. Āmen.

140 [Turpinājumā brālis Branhams pielika sekojošās rindiņas no paragrāfa nr. 374 no savas svētrunas, kuru viņš runāja iepriekšējās dienas vakarā, 1963. gada 24. martā-Tulk.]

Viņu mīlu... (Lai Dievs jūs svētī!)
...Viņu mīlu es (ar visu savu sirdi),
Viņš pirmais mani mīlēja...

www.messagehub.info

Svētrunas
William Marrion Branham
"...kad skanēs septītā eņģeļa balss..."
Atklāsmes 10:7